1436888
74193

BUDAPEST, 1943. DECEMBER 8. — III. ÉVFOLYAM 50. SZÁM

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ÁRA: 30 FILLÉR

KESKENY ÚT VEZET
AZ ELFOGLALT DNYEPER-SZIGETRE...

A GIGANT a hadszintereken

„GIGANT", a német Messerschmitt-művek valóban gigantikus alkotása, egy szovjet-oroszországi repülőtéren, ahová ágyúkat szállított. Az ember eltörpül az óriási gép mellett . . . Szárnyfelületének szélessége 55 méter! . . .

EGYMÁSUTÁN TÜNNEK EL az ágyúk a Gigant gyomrában

AHOGY A KATONÁK ELMESÉLIK, 1000 méter fölött kissé beszélgetni kell a Gigantban az idegesebb, nyugtalankodó paripákkal . . .

REPÜLŐ LOVAK! . . . Lovasságot is szállít a Gigant a keleti csataterekre. A „repülő ló" új jelenség a hadtörténelemben. A lovas osztag nehány óra alatt, — a ki- és berakodást is beleszámítva, — nehány száz kilométerrel arrébb indul harcba . . . .

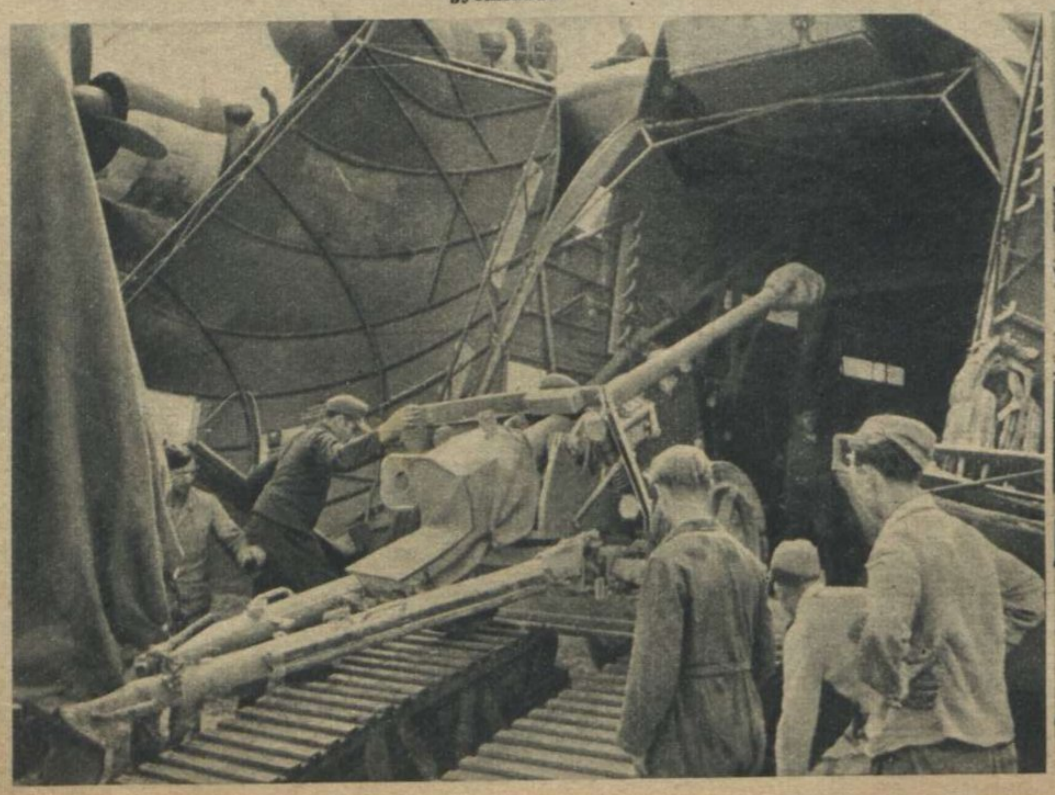

PÁNCÉLOS FELDERÍTŐKOCSIK BERAKTÁROZÁSA A GIGANTBA. Benzint, lőszert, élelmet, felszerelést s minden tartozékot úgy raktároznak el, hogy rendeltetési helyükön a páncélosok azonnal harcbavethetők legyenek . . .

Az új távszállító repülőgép, a Gigant, lényegesen megjavította az utánpótlást a keleti hadszíntéren. Ebből a hatmotoros óriási szállítógép-típusból most már **egyre többet alkalmaznak** és ezek viszik a legsürgősebb utánpótlást a megszállt keleti területek központi raktáraiból az arcvonalra. A mozgó harccal járó és időnként szükségszerűen fellépő utánpótlási válságok leküzdése a Gigant segítségével a legegyszerűbb és legkönnyebb feladat lett. **Egy-egy Gigant-rajjal egész tehervonatok rakományát lehet néhány óra alatt a hadszíntérre szállítani és néhány Gigant-gép is elegendő ahhoz, hogy veszedelmes frontszakaszokra a kellő pillanatban megfelelő tartalékot vigyenek. A Gigant már többízben mentette meg a helyzetet azzal, hogy gyorsan és megbízhatóan vitt válságos helyzetekben levő kötelékeknek páncélelhárító lőszert.** Miután az óriásgépek gyakran közlekednek partizánok által veszélyeztetett területek fölött, **a Gigantnak erős fegyverzete is van.**

Képsorozatunk a legérdekesebb felvételekben mutatja be olvasóinknak a világ legnagyobb szállítógépének hadi alkalmazását.

A GIGANT SZÁRNYA ALATT A REPÜLŐTÉREN. A Me 323 vezetéséhez csak 5 ember szükséges s ezek ellátják a rendkívül erős védőfegyverek kezelését is ..

EGY GYALOGOS NÉMET HADOSZTÁLY átvetése az egyik frontszakaszról a másikra. A szovjetfront gyűjtőpontjainak változatos kialakulása következtében, nagyobb csapattestek átvetése az egyik szakaszról a másikra, rendkívüli fontos feladat s a Gigant segítségével gyorsan lebonyolítható

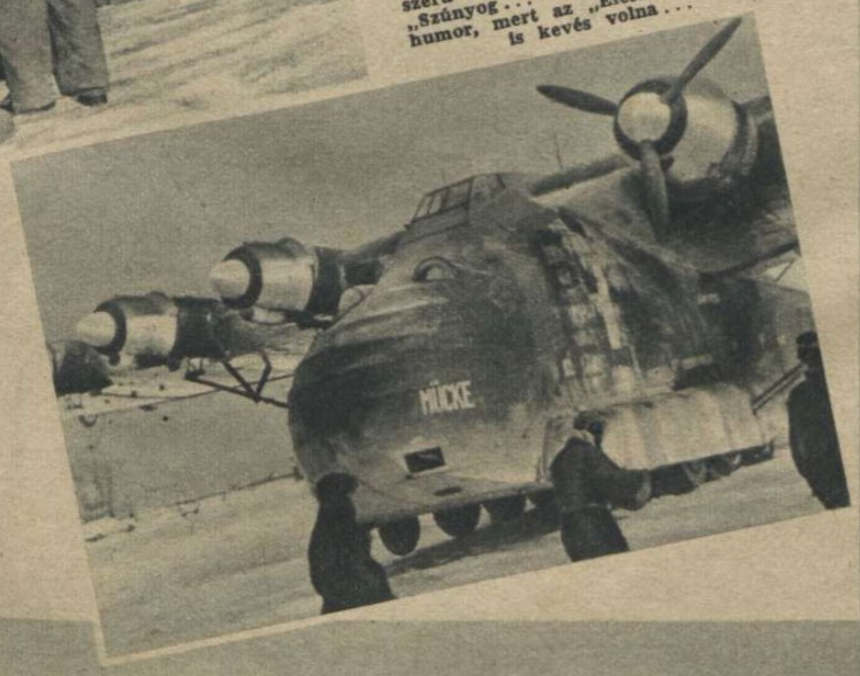

GÉPESÍTETT EGYSÉGEKET SZÁLLÍT A GIGANT Németországból a hadszíntérre. Az elől szétnyitható gép valósággal elnyeli a hatalmas ütegeket ...

A GIGANT A LEVEGŐBEN. Pompás hat motorja olyan halkan zúg, mintha egymotoros sportgépecske lenne ... →

BEZÁRÓDIK A GIGANT KAPUJA. A gép indulásra készen áll. Jobbszárnyának 3 motorját már melegítik. Fegyverei tüzelésre készen állanak. A vezető a helyén ül. A képen megfigyelhető a Gigant hernyótalpszerű futószerkezete is. A gép neve: „Szúnyog ...“ De ez csak katonahumor, mert az „Elefánt“ elnevezés is kevés volna ...

A HAVAS SZOVJETFÖLDRŐL, a friss csapatokat szállító Gigant, hazafelé a sebesültek százait viszi. Nehány óra csupán s az első segélyben részesített gránátos már kórházi ágyon pihen, hihetetlen messzeségben a front mögött ...

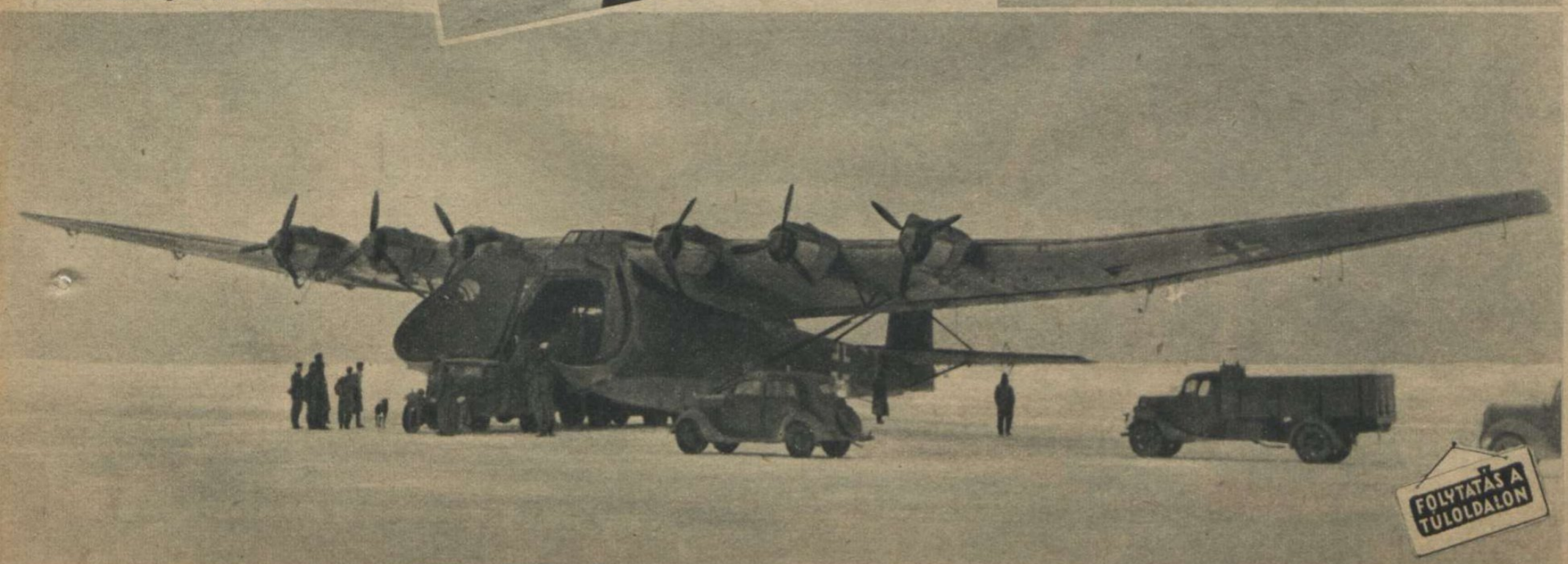

FOLYTATÁS A TÚLOLDALON

Hazafelé száll a GIGANT...

HÉTRŐL HÉTRE

V

Imrédy Béla

nagy megajánlási beszédéből közöljük a következő részleteket:

T. Ház! Háborúban vagyunk, ha sokan ebben az országban nem is akarják észrevenni. A háborúban elkerülhetetlen nehézségekkel kerülünk szembe, nélkülözéseket, kockázatokat, áldozatokat kell vállalnunk. Ezen semmiféle kormányrendszer és semmiféle kormány segíteni nem tud. Felelőtlenül járna az el, aki ezekért az elkerülhetetlen nehézségekért, bajokért, áldozatokért és veszélyekért a kormányt tenné felelőssé, de t. Ház, ami ezen az elkerülhetetlenen felül mutatkozik, azért igenis felelősség terheli a kormányt és meg kell állapítanom, hogy sajnos, van sok, amiért felelősség terheli...

Hiába hangzott el sok súlyos bírálat, a miniszter urak udvariasan megköszönték az objektív bírálatok keretében elhangzott egyes elismerő vagy koncedáló megállapításokat és lehetőleg nem feleltek a kérdésekre vagy kritikákra. A sajtó nagy része pedig harsonázta az egységet, az egyetértést és az ellenzéknek a kormány bölcsességét kidomborító és igazoló megállapításait s ezzel ferde világításba hozta az ellenzéket! A sajtócenzurának és a sajtóirányításnak ezzel a kezelésével a kormány meghiúsította a parlamentarizmus helyes működésének azt a kiegészítő garanciáját, amelyet a közvélemény és a parlamenti pártok közötti kapcsolat ápolása és fenntartása, elsősorban a sajtó útján kell hogy jelentsen. Nem kívánunk sokat, csupán annyit: tessék az ország közvéleménye előtt a valóságnak megfelelően feltárni azt, ami a parlamentben történik. Tessék hangot adni a bírálatnak, a tanácsnak, a kérdésnek, az aggódásnak, úgy ahogy elhangzott...

Amikor egy nemzet háborúban áll, akkor a külpolitikai és az ehhez kapcsolódó katonai célok követése vagy nem követése tekintetében nincs helye sem a liberális elnézésnek, sem a könnyelmű elbagatellizálásnak, de még az aggályoskodó formalizmusnak sem!..

A magyar soha áruló nem volt, nem is lesz, nem is tud azzá lenni, és ha valaki árulásba próbálná vinni, nem fogja engedni magát az árulásba beleszédíttetni, ezért biztos a mi politikai utunk és ezért nemcsak bűnös, hanem értelmetlen is minden olyan agitáció, amely ebben az irányban próbálja a közvéleményt befolyásolni, mert ennek összes eredménye csak az lehet, hogy a közvélemény egy része elveszti a helyes tájékozódást, hogy a két irányzat semlegesíti egymást, hogy a nemzeti lélek a kételyekben megrokkan, küzdőképességében ellankad és a nemzet sem az egyik, sem a másik irányban nem tud fellépni teljes erővel és ütőképességgel. Olaszország tragédiájának ez a legsúlyosabb része!..

Minden elfogultság és minden hangulatcsinálás nélkül is világosan meg kell mondanom, hogy mindazokat a magyar problémákat, amelyeket felvetettem, át és átszövi a zsidókérdés. Nem is vehetjük rossz néven, ha alapvető célkitűzéseik gyökeresen mások. A mi fegyvereinknek és nagy barátunk Németország fegyvereinek győzelme nem lehet az ő álmuk, törekvésük és ezért ők a kútforrásai az ellenpropagandának. Társadalmi és gazdasági téren is egyre erősebben érvényesül a zsidókérdés megoldatlanságának hatása. Ennek a kérdésnek a magyar mentalitásnak megfelelő, de gyökeres és minden részletet átfogó megoldása nélkül nincs igazi kibontakozás nehézségeinkből sem gazdasági, sem társadalmi sem szellemi, sem politikai téren...

Tiltakozunk a parlamenti küzdelem elértéktelenítése ellen. Követeljük ezért a parlamenti küzdelem becsületes keretek közé helyezését és követeljük a parlament és a közvélemény között a kapcsolat helyreállítását a parlamentben történtek hű közlésének szellemében.

Követeljük a magyar földreform nagy gondolatának továbbmunkálását, a háború hőseinek földhözjuttatását és a zsidó földbirtokoknak a parlament ellenőrzése mellett a magyar nép kezére adását.

Követeljük minden nyersanyagnak, minden termelési eszköznek, elsősorban a honvédelem és légvédelem, másodsorban pedig az életbevágó fontosságú nemzeti termelés biztosítását szolgáló felhasználását. Követeljük a feketepiac letörését és a közellátásnak az igazságosság és egyenlőség elvei alapján való rendezését, a pénz- és munkafrontján pedig célravezető gazdasági intézkedésekkel és ott, ahol kell, szigorú kényszerítő rendszabályokkal a fegyelem megszilárdítását. Kívánjuk a szociális szellemnek egész közéletünkben és társadalmi életünkben maradéktalan érvényesülését. Kívánjuk az összeférhetetlenség kérdésének rendezését és a közéleti tisztaság erkölcsi parancsának kivétel nem ismerő alkalmazását. Kívánjuk a lelkek békéjének és egységének helyreállítása miatt, a kommunista bűnözők kivételével általános politikai amnesztia előkészítését. Végül kívánjuk az ország hivatalos háborús céljait teljes mértékben magukévá tevő jobboldali politikai pártok és mozgalmak törvényes keretekben mozgó működésének biztosítását és ugyanakkor a háborús céljainkat megtagadó baloldali pártok, szervezetek és mozgalmak legerélyesebb ellenőrzését. Egyszóval követelünk egy minden vonatkozásban tiszta, egyértelmű és becsületes politikát, hogy a nemzet lelki egysége necsak szóvirág legyen, hanem legyőzhetetlen erőt adó valóság!..

Egyről pedig a szabadság szabadalmazott harsonásai nem szeretnek beszélni, arról, hogy ha a német erő megtörnék, vajjon eljöhetne-e Európa számára olyan világ, amelyben ilyen fogalmakról, mint haza, szabadság beszélni lehetne?..

Elég erősek vagyunk, hogy elbírjuk az igazságot, ezt hallottuk a túloldalról, hivatott ajkakról néhány nappal ezelőtt. Nem ijesztés a célunk, a bátort a veszély csak elszántabbá teszi. Aki a valóság tükörképét nem bírja el, az a veszély realitása előtt is kapitulálna. Már pedig a magyar nem fog kapitulálni! A győzelem dicsősége végül is a mi fegyvereinket fogja beragyogni. Ez az én törhetetlen bizodalmam...

T. Ház! Egy pillanatig sem kétlem, hogy jót akarnak a túloldalt, de mi is jót akarunk. Kényelmesebb és avatatlan füleknek jobban is hangzanék azt mondani ma: Ejh, ráérünk arra még!.. Oktalan hősködéssel vért ontani, felelőtlen magatartás, de határozatlansággal és kishitűséggel alkalmakat elszalasztani és éppen a mulasztások folytán kikerülhetetlen végzetekbe sodródni, még ezerszerte nagyobb bűn. És még egyet t. Ház, — igenis nagyszerű magyar jövőt akarunk és tudjuk, hogy ahhoz nekünk is győznünk kell. Mi leróttuk a véradót, de tudnunk kell és ez általános axioma, hogy a győzelmes hatalmak lakomáján sem jó szegény rokonnak lenni...

A magyar közönséget t. Ház rá kell döbbenteni arra, hogy miről van szó ebben a háborúban. Egy bizonytalan kis magyar népi létről, helyesebben vegetálásról, amelyet éppen a számszerű kereteink szerénységénél fogva a dzsingiszkáni brutalitású orosz bolsevizmus esztendőkalatt szinte a megsemmisülés határáig gyengíthetne le, avagy pedig egy nagyvonalú és nemzeti aspirációnknak megfelelő újabb történelmi korszak biztosításáról. Ez a tét, amelynek nagyságát a két véglet jellemzi. És ha megismerjük a tét nagyságát, ennek a megismerésnek a világában kell hogy mindnyájunk szeme előtt tisztán álljon ott, ködtől mentesen a követendő út...

A Gran Sasso

csodálatos regénye, amelyet elsőnek Luigi Nervetto írt meg s magyarul folytatásokban az Uj Magyarság közölt, — a jövő héten könyv alakban is megjelenik az olvasóközönség őszinte örömére. Minden magyar embernek figyelmébe ajánljuk ezt a könyvet, amely a történelem viharát, a hősi elhatározások regényességét és az emberek szinte érthetetlen változását drámai erővel mutatja meg. Alig van olvasmány, amely jobban elgondolkoztatná korunk páratlan eseményeinek figyelőit, mint ez a kis könyvecske, amely megható, egyszerű és történelmi formában idézi elénk a Duce és Olaszország tragédiáját. Megelevenedik az olvasó előtt a fasiszta nagytanács végzetes ülése, amelyen Mussolinit azok támadják meg, akiket magasra emelt... De Bono tábornagy revolvert vesz elő, De Vecchi gróf brutálisan megtámadja a Ducét, s Grandi gróf gúnyosan támadja vezérét, amíg Mussolini rá nem kiált: „Legalább húszszor voltál nálam és könyörögtél a grófi címért s most mégis elárulsz!...“ Lélekzetet elállító a közelmult eseményeinek rohanása. A Duce kihallgatáson jelenik meg a király előtt s amikor elhagyja uralkodóját, Badoglio hívei a kapuban lefogatják, kezeit összekötözik s az előre odarendelt mentőkocsin Olaszország legnagyobb emberét az üléshez szíjjazzák. A Duce, Olaszország nagy építője börtönbe kerül, foglyul lesz s a cellájában az éhségtől elszédülten esik a szalmazsákra... Földalatti várbörtönbe hurcolják, minden megaláztatást végig szenvedtetnek vele s cipelik jobbra-balra, végig egész Olaszországon és a tengeren, mert mindig attól félnek, hogy hűséges hívei kimentik a porkolábok kezéből. Egyszerű fasiszta hívek és katonák áldozzák fel az életüket a Ducéért s magasrangú, minden földi kinccsel megajándékozott „hívek“ árulják el jótevőjüket... A Duce a Gran Sassora kerül, de keserves útján láthatatlanul kíséri mindenfelé barátainak szabadító akarata. A Duce törhetetlen marad, számol a halállal és várja megmentését. Egy halott pincér ruhájában, a fegyveres őrség vasgyűrűjében várakozik, amíg felzúgnak a Gran Sasso szállodája fölött Skorzeny Ottó repülőgépei. A vakmerő vállalkozást siker koronázza s a világ minden jóérzésű embere lelkes örömmel értesül a Duce megszabadításáról. Ez a világtörténelmi legenda elevenedik meg Luigi Nervetto könyvében s arra tanítja az embert, hogy a vérnek és a vasnak korszakában is érdemes hinni az igazság győzelmében!...

Honvédeink DICSŐSÉGE

PÁNDI GYÖRGY
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

SZABÓ ERVIN
hadnagy, Kormányzói D. csérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

DÖMÖTÖR GÁBOR
hadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés M.. Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

HECSER ZOLTÁN
zászlós, Magyar Ezüst Érdemérem, hadiszalagon

BERECZKY SÁNDOR
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

SZŰCS FERENC
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme, hadiszalagon a kardokkal

KIRÁLY LÁSZLÓ
zászlós, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

Dr. UJVÁRY GÉZA
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronz Érdemérme

SZAKONYI GYÖRGY
őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

PERJÉSI KÁROLY
karpaszományos őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, II. oszt. német Vaskereszt

VITÉZ FODOR ISTVÁN
őrmester, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem

GALLAY LÁSZLÓ
zászlós, Magyar Bronz Vitézségi Érem, II. oszt. német Vaskereszt

LŐRINCZY FERENC
hadapród őrmester, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

CSESZTVÉN IMRE
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

SZÁNTAY JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

PÁLFALVI GYULA
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

FÁBIÁN SÁNDOR
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, Magyar Bronz Vitézségi Érem

GYIMESI GÉZA
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BLASKOVICS KÁLMÁN
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, II. oszt. német Vaskreszt

SARUSI JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

TAKÁCS MIKLÓS
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

FARKAS IMRE
tizedes, Magyar Bronz Vitézségi Érem

TÖMÖRI SÁNDOR
tizedes, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

FODOR ISTVÁN
tizedes, Magyar Bronz Érdemérem hadiszalagon

MARKOVICS FERENC
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

SEBŐK FERENC
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

PERESZLÉNYI VILMOS
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

CSIK ENDRE
őrvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

TAMÁS JÓZSEF
Magyar Bronz Vitézségi Érem

ANDORKA FERENC
honvéd, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem, II. oszt. német Vaskereszt

IFJ. FODOR FERENC
honvéd, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

DR. BERENTE BALÁZS
százados hősi halált halt

KEREKES LAJOS
hadapród őrmester hősi halált halt

FEHÉR SÁNDOR
hadapród őrmester hősi halált halt

RESTYÁK JÁNOS
tizedes eltűnt

SCHOTT JÁNOS
tizedes eltűnt

KOVÁCS LÁSZLÓ
honvéd eltűnt

GERENCSÉR FERENC
honvéd hősi halált halt

Magyar képhirado

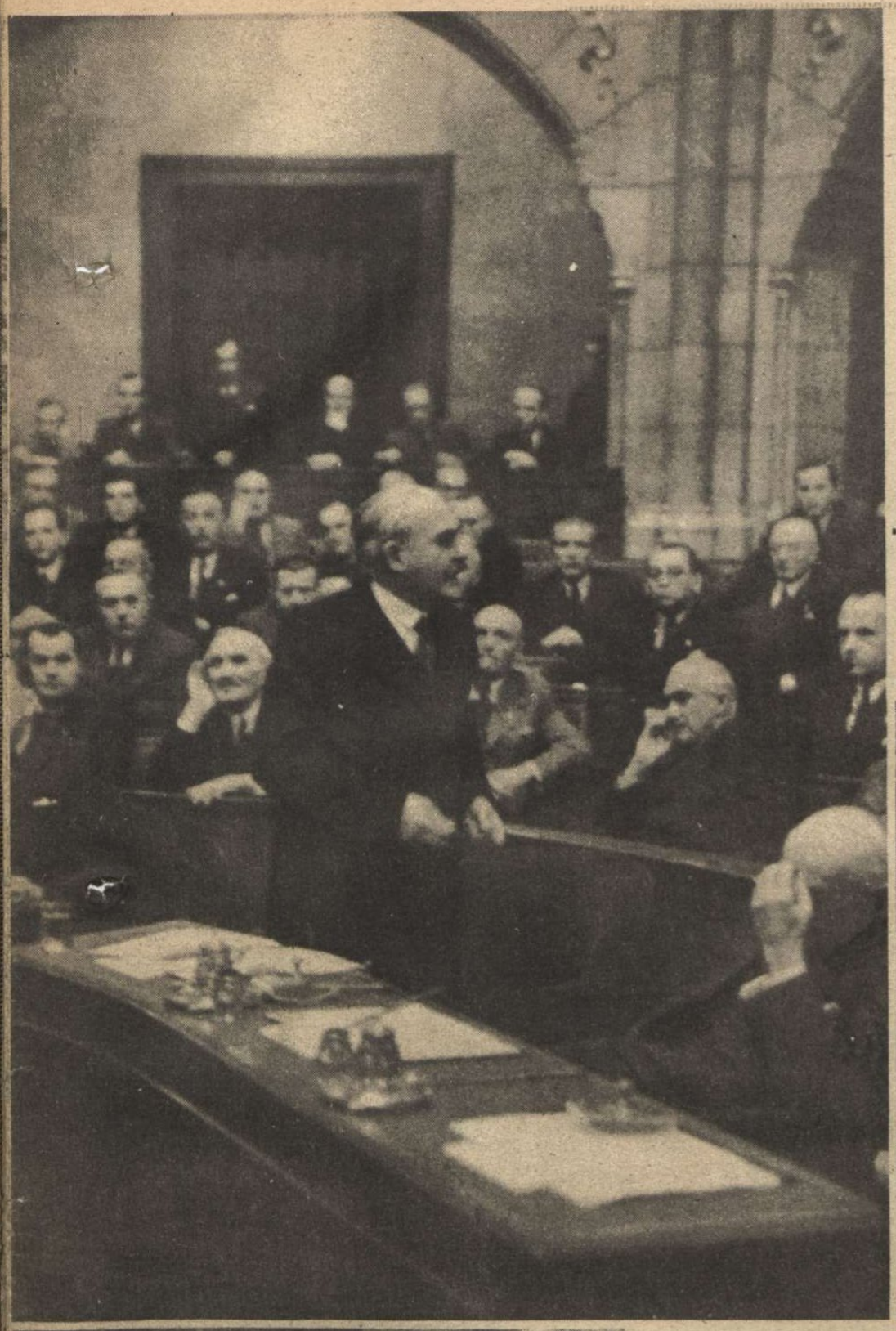

KÁLLAY MIKLÓS MINISZTERELNÖK

válaszbeszédét tartja a képviselőház költségvetésének megajánlási vitájában. A miniszterelnök válaszolt vitéz Imrédy Béla beszédére. Egységes volt azonban a t. Ház, amikor minden tagja állva hallgatta meg a miniszterelnöknek karácsonyi üdvözletét a megszállott szovjetterületen szolgálatot teljesítő honvédeinkhez s amikor a délerdélyi magyarság szenvedéseiről beszélt . . .

HARSÁNYI ZSOLT

a kiváló magyar író váratlanul elhúnyt. Temetésén, melyen számtalan testület képviseltette magát, Csathó Kálmán mondott búcsúbeszédet

LÉGOLTALMI PARANCSNOKOK eskütétele a Nemzeti Sportcsarnokban ←

AZ ELSŐ HÓ

AZ ÖNTUDAT ÉS A KITARTÁS CSODÁJA!

Az egész világsajtó megemlékezett arról, hogy a Brandenburgi-kapuhoz állított díszőrség a legsúlyosabb bombatámadás reggelén, az üszkös romok utcáin át, zeneszóval felvonult a helyére s Berlin népe könnyes szemekkel, ujjongva köszöntötte hős fiait...

DR. GÖBBELS BIRODALMI MINISZTER, Berlin körzetvezetője, a német főváros légitámadásoktól sújtott negyedeit látogatta állandóan az elmúlott héten

Világ

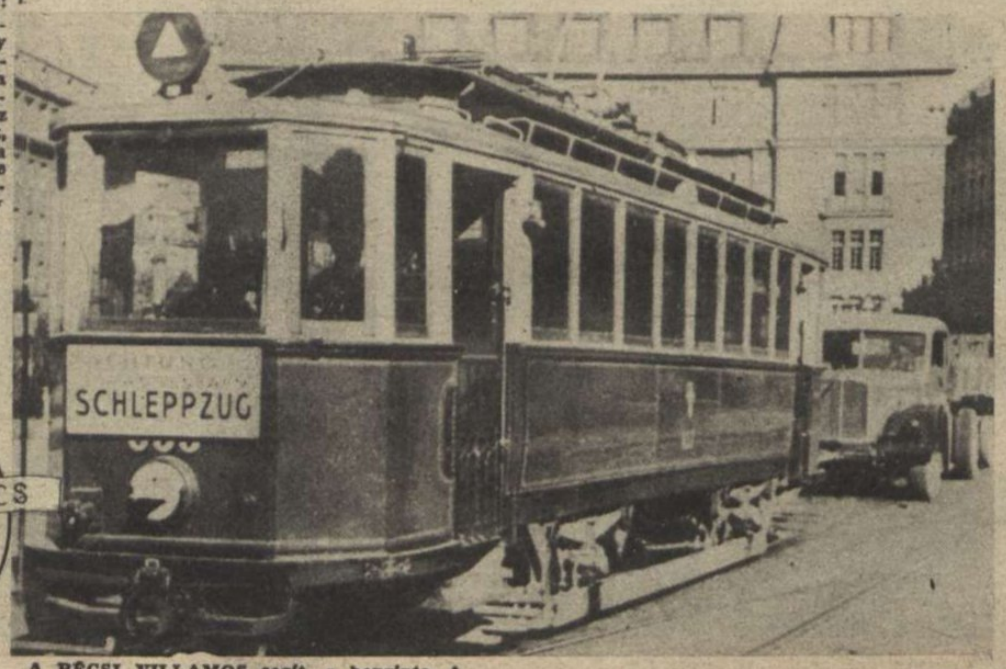

A BÉCSI VILLAMOS segít a benzintakarékosságban. Külön vontatókocsik a nagy szállító gépjárművek hosszú sorát húzzák távolabbi rendeltetési helyük felé. Ezek a gépek csak akkor fogyasztanak benzint, amikor eltávolodnak a sínektől. Jól megszervezett, egyszerű és okos az újítás a mai időben...

PETAIN MARSALL, francia államfő, a nemzeti biztonság alapjára adakozik a templom előtti

BURMA VILÁGHÍRŰ MŰKINCSÉT, a rangooni Aranypagodát, az ősi buddhista templomot, angol bombatalálat érte. Az Aranypagoda a távolkelet zarándokhelye volt. A támadásnál 15 angol bombázó pusztult el

MARCELLO VACCARI a fasiszta olasz köztársasági párt új németországi főmegbízottja. A többször sebesült politikus, feltűnően hasonlít Mussolinira

Szófia:

A BOLGÁR FŐVÁROS RENDŐRSÉGE és légvédelmi alakulatai példás kötelességteljesítéssel védték Szófiát a bombázás nehéz órálban. A szervezett önsegély akadályozta meg a nagyobb károkat.

FASISZTA VEZÉRFÉRFIAK koszorút helyeznek el a nemzeti mozgalom hősi halottainak emlékművére

OSAMI NAGANO tengernagy, a japán tengerészeti vezérkar főnöke, a császári legfőbb haditanács tagja

Ujság

JELENTÉS A NYOLC LEGNAGYOBB JAPÁN KÉPESLAP PÉLDÁNYSZÁMÁRÓL. A legelterjedtebb japán képes hetilap, amely leginkább a világháború történetével foglalkozik, 4 millió példányban jelenik meg. A japán nők legkedveltebb lapja 3,500.000 példányt dob a piacra s a nyolc nagy képeslap együtt 19 millió példányt ad el hetenként a japán olvasóközönségnek . . ⟶

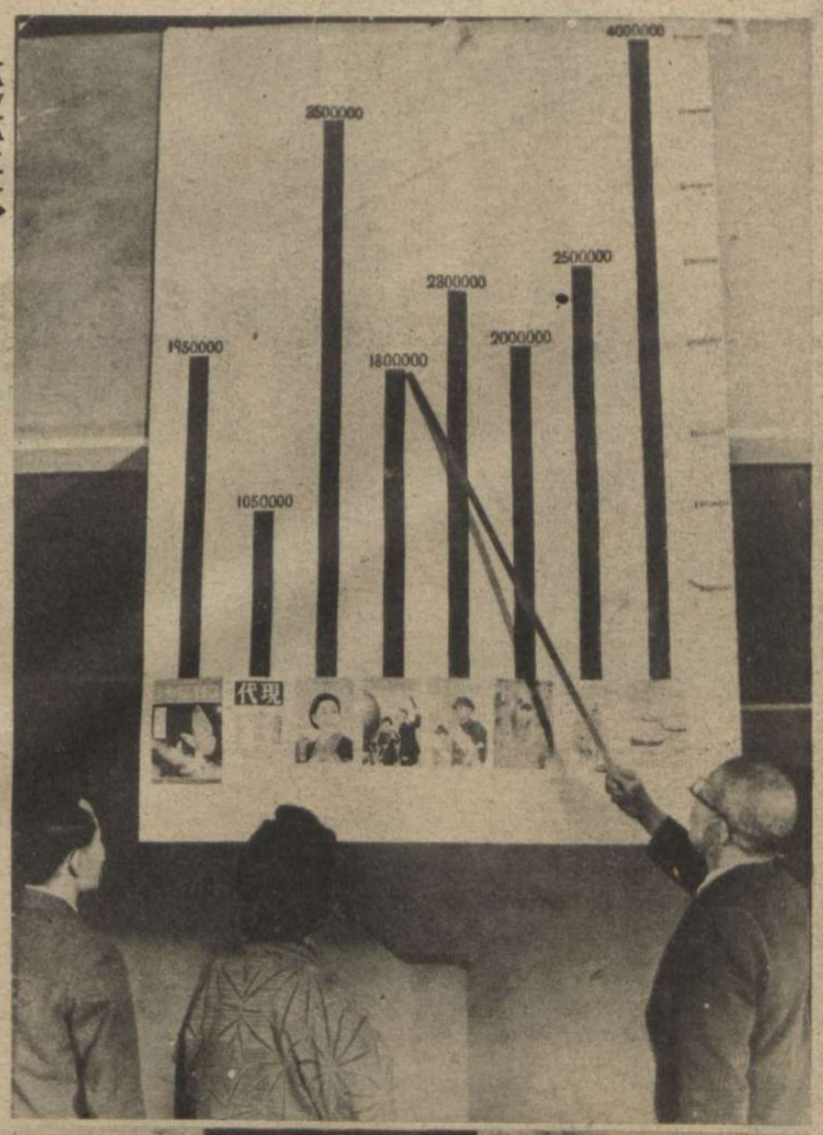

AZ ÉGEI-SZIGETEKEN német fogságba került angol csapatok megérkezése a görög fővárosba

INÖNÜ ÁLLAMELNÖK kormányával és a török hadsereg vezetőségével Kemal Atatürk sírjánál. A nagy halottra való emlékezés a nemzeti erő kifejezése Törökországban ⟵

Zágráb:

ROEULJA EZREDES, a horvát légierő parancsnoka, hivatali helyiségében munkatársaival tanácskozik. A parancsnok fölött a Poglavnik képe . . . ⟶

HASONLÍT vagy nem HASONLÍT?...

FÉNYKÉPTANULMÁNYOK
A GERINCESEK VILÁGÁBÓL

BOX-VERSENY

HÁZI TRÉNING

VÍZI DIADAL

BIRKÓZÁS

LEFOGÁS

UNALOM

ÖRDÖGŰZÉS TIBETBEN

Hatalmas hegyóriások, kietlen pusztaságok mögött éli titokzatos életét Ázsia szívében **Tibet,** a buddha papoknak, a lámáknak országa. A szerzetesek féltékenyen őrzik az ország ősi szokásait, fehér ember ritkán lépheti csak át a tibeti határokat. Az ország lakói ma is őseik egyszerű pásztoréletmódját folytatják, — minden hatalom a lámakolostorokban lakó papság kezében van. A tibetiek ősi hite szerint az emberek sorsát nagyhatalmú jó és gonosz szellemek, démonok és ördögök irányítják. A barátságos szellemek kegyét áldozatok bemutatásával igyekszenek elnyerni, — az ördögöket azonban az ősi hit szerint nagy ünnepségek közepette csak a lámák tudják az emberekből kiűzni.

Képsorozatunk Tibet egyik leghíresebb kolostorában, a **Yunghokon**-kolostorban készült. Minden esztendőben itt tartják meg ijesztő szertartások során a legnevezetesebb ördögüzéseket...

↑ **KÜLÖNLEGES KÜRTÖK HANGJA** adja tudtul a zarándokoknak, hogy megkezdődnek az ördögűző szertartások! A kürtök és a dobok zenéje kíséri a vallásos táncokat is

IJESZTŐ, FÉLELMETES ÁLARCOK JELZIK, hogy nagy az ördög hatalma az ember felett! A gonosz szellemeket különböző álarcok felöltésével elevenítik meg a láma-papok, akik . . .

A FŐ-ÖRDÖGÖKET OLYAN ÁLARCOK JELZIK, amelyek mögül semmit sem lát a fiatal szerzetes. Felvételünkön két nagyhatalmú gonosz szellem viaskodik egymással, — az álarcos lámák háta mögött egy-egy segéd áll, aki a lépéseket irányítja, — kifelé a szegény, riadt emberek közül . . .

↓ **. . . különleges, rángatódzó mozdulatokkal táncolják körbe a teret. Tibetben úgy hiszik, hogy az ördög elmenekül a vad mozgásra . . .**

↑ **MOZDULATLAN ARCCAL,** mint valami rejtélyes keleti istenség, a kolostor főpapja is megjelenik az ünnepségen. Áhítatos félelemmel figyelik a zarándokok. A főpap öltözete és lámasüvege a legmagasabb tibeti méltóság jelképe . . .

← **ELŐKELŐ VENDÉGEK A NÉZŐK KÖZÖTT.** A szomszédos lámakolostorok lakói gyakran látogatnak el a yunghokoni szerzetesekhez. Az ördögűzés szertartásai alatt egyhangú mormolás, a lámák folytonos imádkozása tölti be a kolostor udvarát . . .

↓ **VÉGEFELÉ KÖZELEDIK AZ ÖRDÖGÜZÉS,** a zarándokok beláthatatlan tömegekben, áhítatosan figyelik a vallásos szertartás utolsó mozzanatait. Messzi vidékekről néha 10—20.000 ember is összegyűl a Yunghokon-kolostorban, hogy az ördög és az ember párharcát láthassa. Megnyugodva térnek azután haza, mert a lámáknak eddig még mindig sikerült az ördög elűzni, — de csak a következő szertartásig . . .

ELMÉLET és GYAKORLAT

A legérdekesebb képriport a légi erő kiképzéséről és harcairól

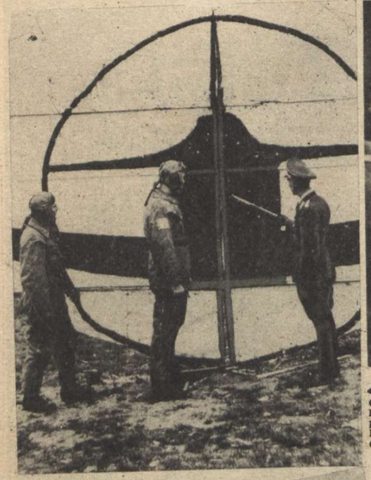

CÉLTÁBLA A FIATAL NÉMET REPÜLŐK ÉLESLŐVÉSZETÉHEZ. Az ellenséges repülőgép idegközpontját mázolták feketére, azokat a részeket, amelyeken a pontos találatnak halálos a hatása. A hosszú és gondos kiképzés a harcirepülők sikerének titka!

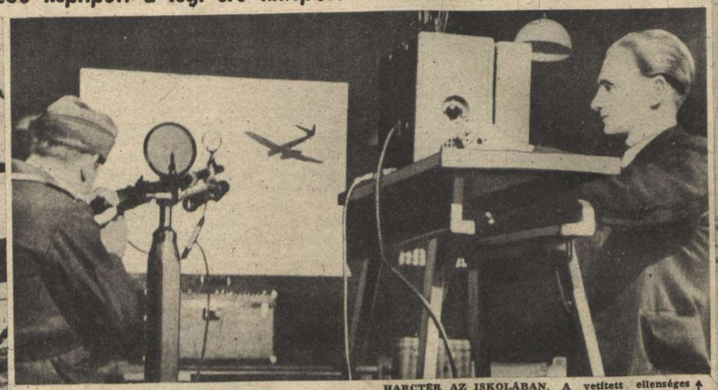

HARCTÉR AZ ISKOLÁBAN. A vetített ellenséges repülőgép végigrohan a vásznon s az újonc fénysugarat lő rá a gyakorló géppuskából. Az érzékszervek fegyelmezett reakcióját és a találati biztonságot így próbálja ki csalhatatlanul a kiképző szakember . . .

HARCTÉR A LEVEGŐBEN. Megfeszíti minden idegszála a légi harcosnak. Előrehajolva, ülő páncélozott kabinjában, jobbkeze a kormányon, balkeze a gázpedálon nyugszik. A kormánykerékre van felszerelve a fedélzeti fegyver gombja és a lőrésre szerelt ágyúk tüzelő készüléke. A vezetés és a harc, egy ember bokyolult, nehéz feladata . . .

A KEDVEZŐ TÜZELŐHELYZET. A nagy pillanat felismerése és a villámgyors cselekvés, a repülők kiképzésének magas iskolája. Egy irányba száll az ellenséges és a támadó gép. A fehérkörös célpont közepébe kell tüzet zúdítani. Száz- és száz földi gyakorlat után kezdődik a komoly ismétlés, a légi térben

TÜZ! . . . AZ EGÉSZ GÉPPEL CÉLOZ A LÉGI HARCOS. Amikor a kiváló célzókészülék 45 fokban hajlított üvegtábláján át, a szem és a cél egy vonalba kerül, akkor kell megindítani a fegyverek tüzét

Meneküljön aki tud! . . .

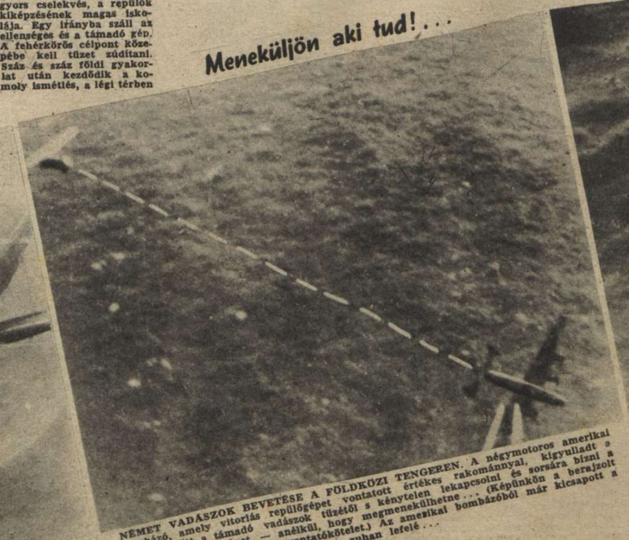

NÉMET VADÁSZOK BEVETÉSE A FÖLDKÖZI TENGEREN. A négymotoros amerikai bombázó, amely vitorlás repülőgépet vontatott értékes rakománnyal, kigyulladt a tenger fölött a támadó vadászok tüzétől s kétségtelen lekapcsolni és sorsára bízni a hatalmas vitorlásgépet, — anélkül, hogy megmenekülhetne . . . (Képünkön a berajzolt szaggatott vonal mutatja a vontatókötelet.) Az amerikai bombázóból már kicsapott a láng s szuhan lefelé . . .

A VÍZRE CSAPODOTT HATALMAS AMERIKAI SZÁLLÍTÓVITORLÁS. Személyzete gumicsónakokon menekül, a gépet és rakományát elnyeli a tenger . . .

HALÁLRA SEBZETT ANGOL SUNDERLAND. Egy évben csak egyszer sikerül ilyen csodálatos légi felvétel a győztes német vadászgépből. Az angol légierő balszárnya már a vízbe merül s a gép megbillenése bármelyik pillanatban bekövetkezhetik. A leíőtt Sunderlandon lázasan dolgoznak az angol repülők, hogy a mentő gumicsónakot készenlétbe helyezzék . . . Ez a keserves gyakorlat a viharos óceánon . . .

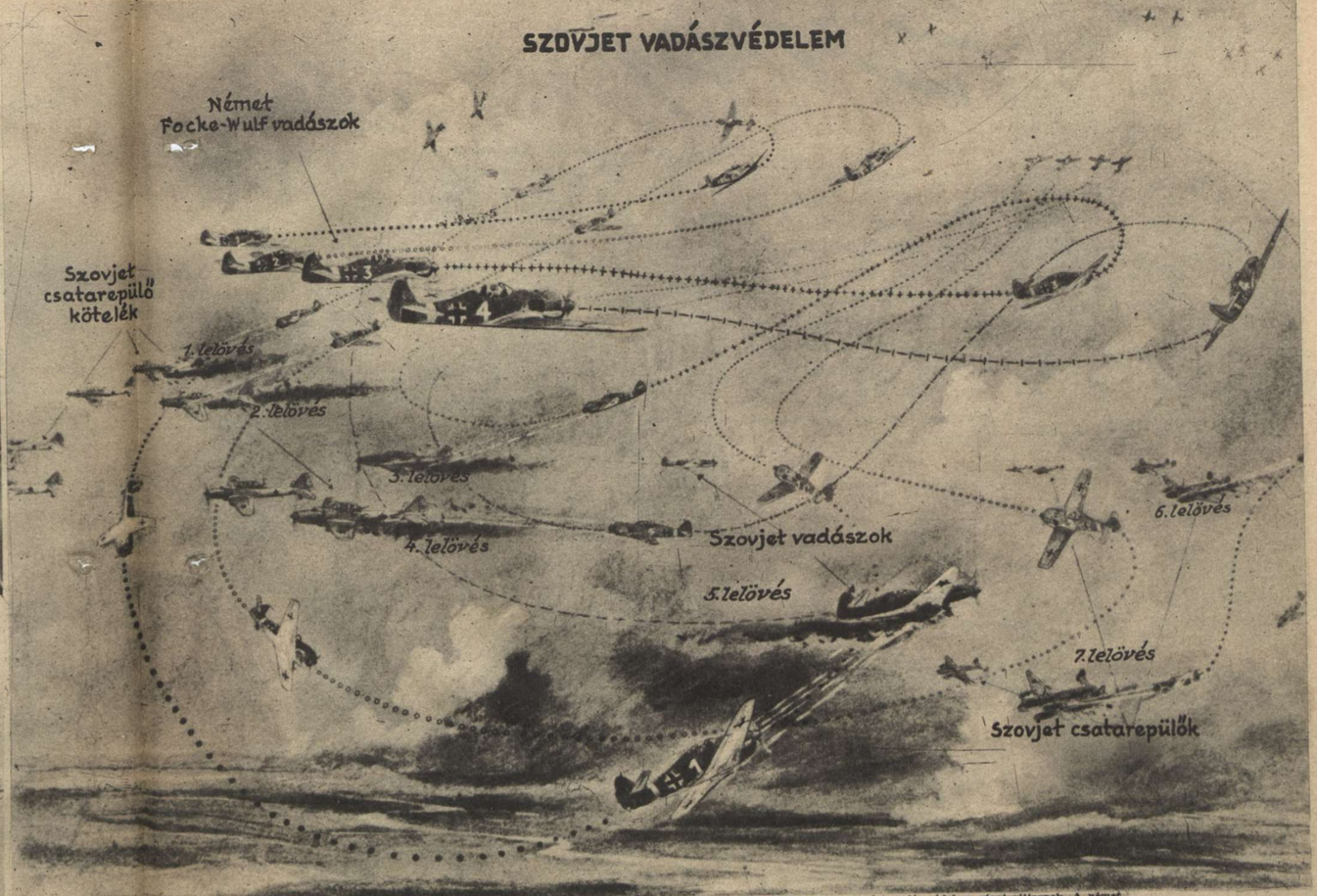

A NAGY BEVETÉS A SZOVJETHADSZINTÉREN. Kilenc szovjet csatarepülő támad, mély repülésben! Magasan a csatarepülők felett a szovjet vadászvédelem gépei vijjognak. A német vadászok villámgyorsan támadnak s azonnal lelőnek négy csatarepülőt. A többi gép ledobja bombaterhét s menekül. A szovjetvadászok megkísérlik a támadást. Két lekanyarodó szovjet vadászgép kapja az 5. és a 6. halálos lövést, amikor az 1. számú német vadászgép új szovjet páncélos köteléket fedez fel s gyors támadással a 7. lelövés dicsőségét szerzi meg, ami után, a szovjetgépek a felhők mögé emelkednek. Érdemes figyelmesen követni az 1, 2, 3, 4 jelzésű német vadászgépek berajzolt körözését a csata alatt . . .

Svájc új elnökét választ

Dr. WALTER STAMPFLI. A kiváló svájci politikus, jogi és nemzetgazdasági végzettséggel, ujságíró, szerkesztő, kereskedelmi kamarai titkár, bankigazgató és vasgyári vezértitkár volt munkás pályája során. Már 1931 óta tagja a svájci szövetségi tanácsnak

A svájci szövetségi tanács decemberi ülésszakában választja meg Európa békeországának új elnökét az 1944. esztendőre. A jelenlegi elnök, Enrico Celio örökébe, a svájci egyhangú híradások szerint, dr. Walter Stampfli lép, az 1943. évre megválasztott szövetségi alelnök. Az új elnök a világháború legnehezebb korszakában veszi át hazája ügyeinek intézését, továbbra is biztosítani Svájc semleges magatartását...

A SVÁJCI SZÖVETSÉGI GYÜLÉS ÜLÉSEN, Stampfli szövetségi tanácsos leteszi az esküt az alkotmányra.

STAMPFLI szövetségi elnök a feleségével, berni otthonában

A GAZDASÁGI MINISZTÉRIUM AKTÁI SZAPORODNAK... Dr. Stampfli, mint alelnök, Svájc gazdasági minisztériumát vezette s a háborús viszonyok Svájcban is aktahegyekben jelentkeznek

ITT LAKIK SVÁJC ÚJ ELNÖKE, a nyugodt, csöndes berni villanegyedben ←

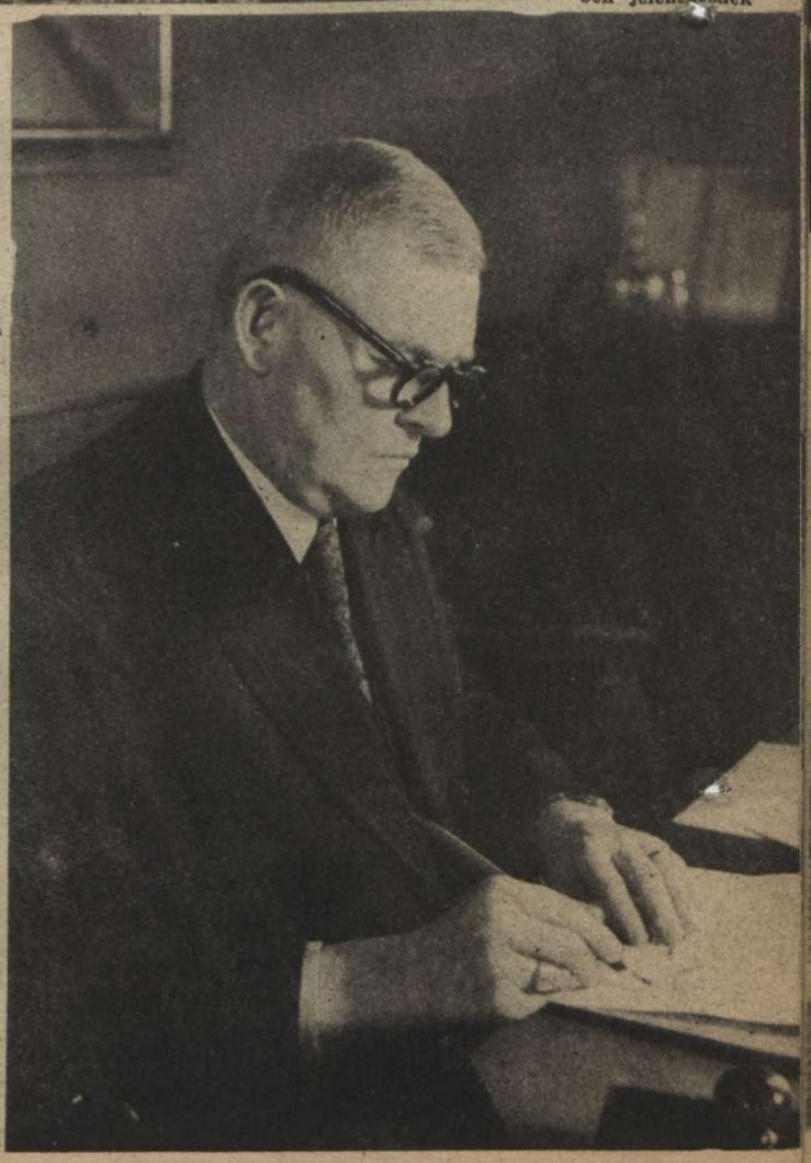

A „HELVETIA" DIÁKSZÖVETSÉG díselnökévé választja régi tagját, Stampfli tanácsost ←

Dr. WALTER STAMPFLI a szövetségi tanácsülésen Svájc közgazdasági helyzetéről beszél ↓

„MOST VEGYEN TYÚKOT MADAME, amíg ilyen olcsó . . .“ Rábeszélő kedvességgel dolgozik a francia árus

PÁRISI MŰVÉSZEK, színészek és színésznők „mezőgazdasági“ versenye . . .

Páris, szép Páris!..

Tartós, meleg őszt ajándékozott a természet a francia fővárosnak. Még mindig napfény aranyozza be a sokat szenvedett utcákat s a szűkös viszonyok miatt, szerencse, hogy nem kell fűteni. A párisi ember a mindennapi kis gondok és kis örömök sokaságába temette a politikát . . .

ITT A VIZSGÁLAT! Dorgeres francia propaganda főnök és Bardleine admirális, Páris prefektusa megvizsgálják a csarnokok haleláru-sítóit. Híresek a párisi halaskofák már 1789 óta →

ZSÚFOLT A PÁRISI BÉLYEGBÖRZE! Minden vasárnap délelőtt, az Avenue Gabriel fái alatt összesodródnak a szenvedélyes bélyeggyűjtők s minden szenzációt elnyom az adás-vétel láza ←

VAJAT, TOJÁST, nemcsak a vásárcsarnokban, hanem a párisi utcasarkokon is árulnak ←

A NÉMET KATONÁT is elkapja a bélyeggyűjtés szenvedélye s észre sem veszi, hogy a derék francia bélyegest kissé izgatja a zömök, mogorva kutya . . . →

↓ EGY FÉLLITER VÖRÖSBORT felhajtott a kocsis, de a lovát is becsülettel megáztatja a korcsma előtt. A pincérnek tetszik a dolog . . .

A SZAJNAPARTI KÖNYVESBODÉKNAK sohasem fogy el a közönsége. Páris a régi könyvekben álmodik . . . ↓

Az iráni

Ankarai jelentés szerint Roosevelt és Churchill, a kairói értekezlet befejezése után, kíséretükkel együtt Teheránba utaztak, ahonnan az előzetes megbeszélések után továbbmentek Tebriszbe, az új szövetségi értekezlet színhelyére. A török hivatalos helyeket tájékoztatták arról, hogy Churchill és Roosevelt Teherán közelében kezdi meg tanácskozásait Sztalinnal. A remek teheráni villanegyed és a chameráni nyaralóhely kétségtelenül kényelmesebb környezet nagyszabású nemzetközi megbeszélések lefolytatására, mint Tebrisz s ha mégis a török-orosz határ közelébe teszik át a tárgyalások színhelyét, úgy ennek az elhatározásnak csak egyelőre ismeretlen diplomáciai oka lehet . . . A kairói értekezletről kiadott szűkszavú jelentésből nem lehet következtetni az iráni tanácskozás céljára,

ROOSEVELT, az Amerikai Egyesült Államok elnöke először háromhatalmi megbeszélésen vett részt Kairóban Churchillel és Csangkaisek marsallal együtt, a perzsiai út előtt

MARSHALL amerikai tábornok, akit az összes szövetséges seregek főparancsnokának szemeltek ki, Roosevelt elnök társaságában érkezett a nagy tanácskozás színhelyére

LEAHY ADMIRÁLIS, a volt franciaországi követ, Roosevelt legbensőbb politikai tanácsadója Iránban is . . .

MAITLAND WILSON TÁBORNOK, az Iránban tartózkodó angol és amerikai csapatok közös parancsnoka

A PARLAMENT TEHERÁNBAN már nem működik, de a szovjet katonai parancsnokság kényelmesen elhelyezkedett benne . . .

MOUNTBATTEN tábornagy, az angol távolkeleti hadsereg főparancsnoka a legfontosabb összekötő szerepét játsza az angol és amerikai katonai vezetők tárgyalásain

TEHERÁN ÓRIÁS KATONAI TÁBORA. A gyakorlótér körül valóságos kaszárnya-várost építtetett a sah, akit a nagyhatalmak számüzetésbe küldtek. Természetes, hogy itt helyezkedett el a szovjet haderő . . .

BUSHIR, A LEGFONTOSABB IRÁNI KIKÖTŐ a Perzsa-öbölben, s ma az amerikai csapatok főfészke. A hadihajón érkező vendégek itt szálltak partra

A PERZSA SAH PALOTÁJÁNAK BEJÁRATA előtt álló öreg ágyú valóságos zarándokhelye a teheráni asszonyoknak, mert a babona szerint az ágyú két kereke közötti átkúszás biztosítja a gyermekáldást . . . Világpolitikai sikerekről nem intézkedik a perzsa babona . . .

AHOL OLAJ VAN, OTT BANK IS VAN . . . Az angol pénzügyi uralom fellegvára Teheránban a híres „Imperial Bank of Persia". Fiókja Tebriszben ugyanilyen stílusban épült

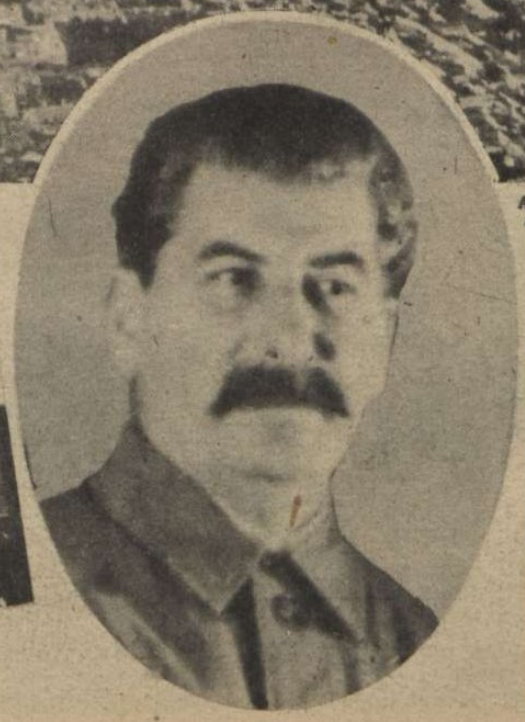

AKI NEM MENT KAIRÓBA . . . Sztalin Irán földjén, megszálló csapatai között várta meg vendégeit

LITVINOV KÍSÉRI SZTALINT? . . .

VAGY TALÁN MAJSZKI?

Találkozó

mert a szövetséges nagyhatalmak és Csangkaisek Egyiptomban a Csendes-óceán partvidékének és roppant térségének kérdéseiben határoztak, Iránban pedig Európa sorsáról kívántak dönteni... Igaz, hogy Európát még az angolszász hatalmakkal szövetséges kormányok sem képviselik az iráni értekezleten... Ugy Teheránban, mint Tebriszben, Sztalin a házigazda, mert mindkét város szovjet megszállás alatt áll. Közben már lezajlott a nagy tanácskozás s a határozatoknak legalább egy részéről rövidesen az érdekelt Európa is értesül...

↑ **TEBRISZ, A RÉGI PERZSA FŐVÁROS. Ez a kép a Hotel Ferdowsi erkélyéről készült s a híres tebriszi várat mutatja, amelynek belsejébe nem engednek idegent. A Hotel Ferdowski az egyetlen hely, ahol nagyobbszámú idegen megszállhat**

A TEBRISZI KÉK-MECSET az egyetlen nagyobb épülete az ősi perzsa fővárosnak ↓

AKIT ELTANÁCSOLTAK IRÁNBÓL. Csangkaisek a feleségével együtt vett részt a kairói értekezleten, de a hírek szerint Sztalin nem tanácsolta iráni útját... Szovjetoroszország ← Japán irányában semleges...

A TRANSZIRÁNIAI VASÚTVONAL, Riza sah hatalmas alkotása, ma az ország megszállásának legfőbb biztosítéka... ↓

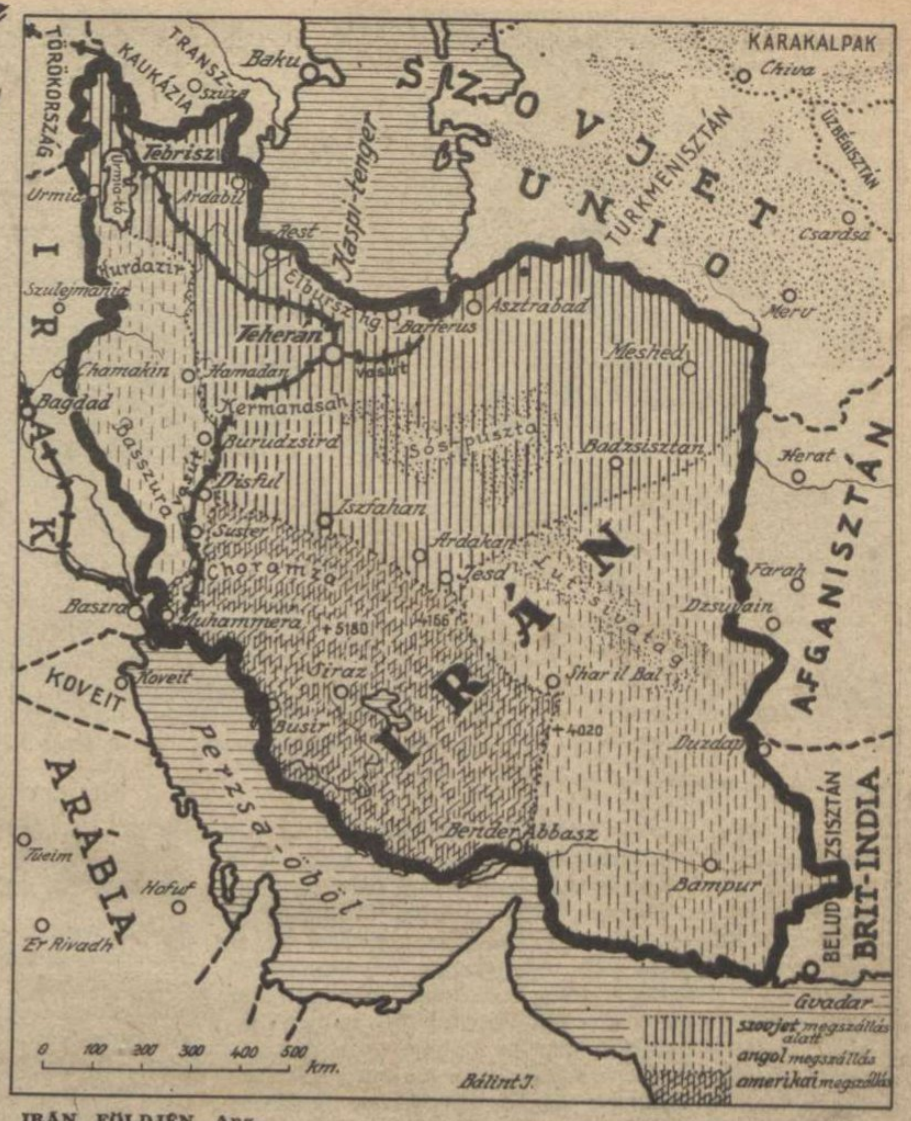

IRÁN FÖLDJÉN Anglia, Amerika és Szovjetoroszország szinte észrevétlenül rendezkedett be. A Perzsa-öböl partvidékét az amerikai csapatok szállták meg, a Szovjetoroszországba irányított szállítmányok hatékony védelme érdekében. Olajforrás mindhárom nagyhatalomnak jutott...

WINSTON CHURCHILL Kairóból Roosevelttel együtt ment Iránba, megbeszélni az „európai kérdéseket" — Sztalinnal

EDEN LORD, az angol külügyminiszter készítette elő az iráni találkozót, amelyen a politikai tárgyalásokat vezeti

SIR ALLAN BROOKE, angol tábornagy Churchill kíséretéhez tartozik

HAROLD MACMILLEN, az északafrikai szövetséges főhadiszálláshoz delegált angol miniszter, Eden lord jobbkeze, az iráni tárgyalásokon

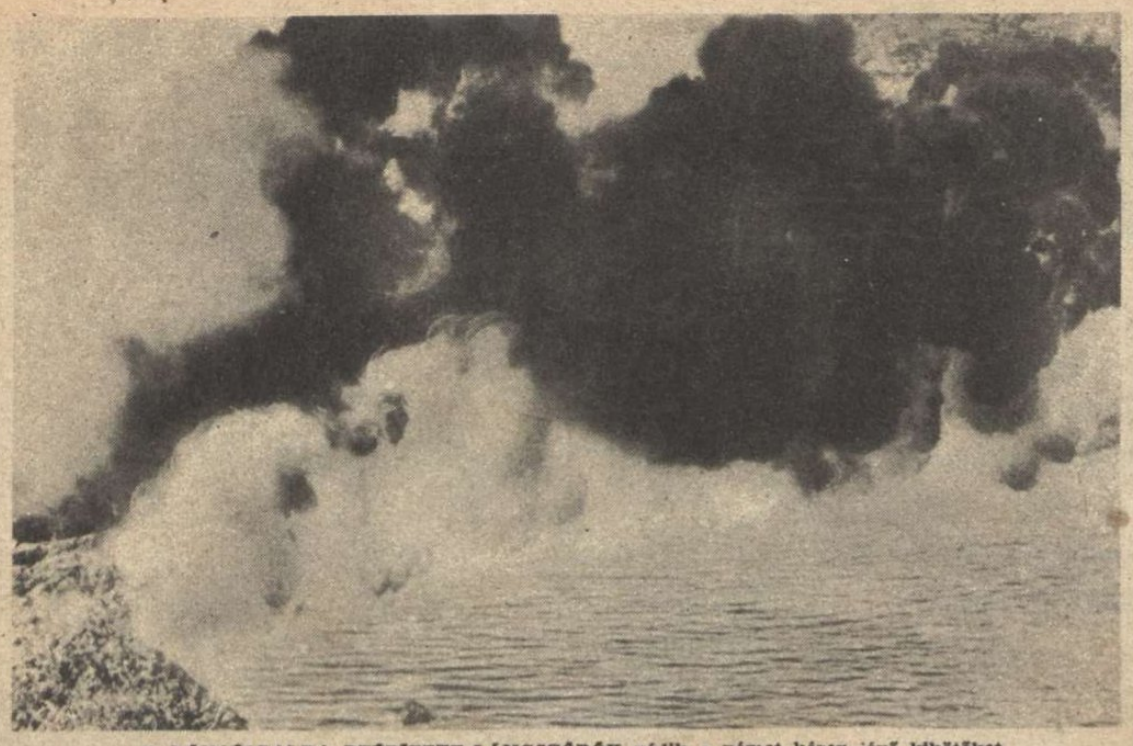

A PÁNCÉLFALBA BEÉPÍTETT LÁNGSZÓRÓK védik a német kézen lévő kikötőket a Földközi tengeren...

NÉMET HAJÓKARAVÁN BIZTOSÍTÁSA A LA MANCHE CSATORNÁBAN

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Az iráni hármasértekezlet kétségtelenül a hét legnagyobb világpolitikai eseménye, de hatását és határozatainak eredményességét, csak később becsülheti fel a várakozó világ. Sztalin, Churchill és Roosevelt szovjet megszállott területen történt összejövetelét ezerféleképen magyarázta a nemzetközi sajtó, de kétségtelen dolog az, hogy az angolszász nagyhatalmak és a szovjet megerősített szövetségének általános irányvonalát és jövendő következményeit Smuts marsallnak, a brit birodalom egyik legbefolyásosabb államférfiának világszerte feltűnést keltő beszéde jellemezte a legjobban.

Smuts marsall a brit birodalom parlamenti szövetsége előtt tartott beszédében azt javasolta, hogy *a háború után az Egyesült Államok, a Szovjet és Nagybritannia alakítsanak hármas szövetséget és erősítsék meg ezt a nagyhatalmi csoportosulást a nyugateurópai kis demokráciák szoros egységbe fogott uniójával...* Smuts szerint *a régi Európa megszűnt létezni*, a térképet felgöngyölítették s az új világ most alakul ki. A háború után *három nagyhatalommal* kevesebb lesz: *Franciaország letűnt*, de eltűnik Olaszország és Németország is... Hátramarad tehát *Nagybritannia és a Szovjet*. Smuts azt állította, hogy a Szovjet, — amely egy földrészt már maga alá gyúrt, — *a háború után a kontinens ura lesz*... Hatalma annál inkább megnövekszik, mert a japán birodalom megsemmisül s eltűnik minden fékező és egyensúlyozó erő keleten..."

Smuts felfogása és véleménye nemcsak a kis népek életjogát tagadja meg a leggazdagabb világhatalomnak feltétlen uralma érdekében, hanem az angolszászok oldalán álló emigráns kormányok nagyobb részét is a megsemmisülésbe száműzi, Franciaországot pedig elhanyatlott, másodrangú hatalommá degradálja. Az algíri francia szakadárok már heves támadást intéztek Smuts marsall ellen s elkeseredetten tiltakoznak hazájuk megsértése ellen.

Német politikai körökben egyre inkább általánossá válik az a meggyőződés, hogy Teheránban nem az egyenjogúság alapján tárgyaltak, hanem Roosevelt és Churchill, Sztalin parancsainak átvételére utazott Teheránba.

Karl *Megerle*, a Berliner Börsenzeitung diplomáciai munkatársa foglalkozik *Sztalin, Roosevelt és Churchill találkozójának okaival és hátterével*. Megállapítja, hogy különösen Angliában és a szovjetunióban a hosszú, véres háborúra való kilátás erősen mérsékelte a kedélyeket. Roosevelt elnök a háború sikeres lefolyásában még külön is érdekelve van azáltal, hogy Amerika magatartását, tekintettel a jövendő elnökválasztásra, inkább mint valaha, belpolitikai szempontok szabják meg. Azonkívül a legutóbbi hetekben a visszacsapások oly erősek voltak, hogy Rooseveltnek szüksége van a közvélemény figyelmének elterelésére.

A semleges és a szövetséges európai országok emlékezőtehetsége azonban — írja tovább Megerle — *bizonyára nem olyan rövid, hogy beugorjanak annak, amit az új összejövetelen kieszelnek, bármennyire prédikáljon is a három róka az európai tyúkoknak örök békéről és barátságról, hogy kicsalja őket a német hadsereg és az Európa-erőd falai mögötti biztonságukból.* Ha a három államférfinak oly sürgős és nyomatékos szüksége van arra, hogy a propagandaszerű politikai hadviselés eszközeihez nyúljon, akkor *ez nem az erő és győzelem tudatának jele, hanem a gyengeségé.*

Nem sok képzelőerő kell annak feltevésére, — hangsúlyozza Megerle, — hogy most ismét *a Wilson-féle receptet akarják előszedni a fiókból*. Különösen vonatkozik ez a német népre, amelynek mindent meg fognak igérni, ha hajlandó vezetőit és ezzel önmagát elárulni s viszont minden rosszal fogják fenyegetni, ha vonakodik másodízben is beugrani *a világtörténelmi méretű csalásnak*. Az ilyen manőverek időpontját azonban *szánalmasan rosszul választották meg*. A német nép elszántsága, egysége és fanatikus harci akarata sohasem volt olyan acélos, mint ma. *Az Európa-erőd falain éppen oly kevéssé fog lengeni a fehér lobogó, mint Keletázsia falain...*

Smuts marsall csak a *nyugateurópai* kis országokat óhajtja olyan szövetségbe fogni, amely kiegészíti és kiszolgálja az angolszász világhatalmakat s a keleteurópai és déleurópai népeket már minden megkülönböztetés nélkül utalja át *a szovjet hatáskörébe*... A természetes életösztön tiltakozik tehát *Megerle* nagy cikkében, *a wilsoni terv és felhívás megismétlése ellen*. Hogy mi várna Európára a szovjet befolyása és uralma alatt, azt már senkinek sem kell magyarázni. A világsajtó eleget foglalkozott a héten a *cseh-szovjet* barátsági szerződés kérdésével s még angol és amerikai lapok is megállapították, hogy *Benes* a bolsevizmus hídfőjét próbálja kiépíteni s a szovjet azért ajánl kedvező szerződést Benesnek, hogy délkeleteurópai továbbterjeszkedéséhez megfelelő *propagandaalapot* létesítsen. Ha azután sikerül a terv, — *ki meri a szovjet urait felelősségre vonni a be nem váltott, tetszetős igéretekért?*...

Az európai népek közös szerencséjére a szovjetfront eseményeinek alakulása nem igazolja a moszkvai diplomácia előkészítő munkálatait...

A szovjetfronton

dúló nagy csatákról *Martin Hellensleben*, a kiváló német katonai író rendkívül érdekes összefoglaló tanulmányából a következő részleteket közöljük:

A szovjet támadási erőfeszítése immár több mint öt hónapja tart. Ha ezt összehasonlítjuk az 1941. és 1942. év nagy német offenzíváival, amelyeket jóval csekélyebb erőkkel folytattak és amelyek lényegesen rövidebb idő alatt játszódtak le, két dolog állapítható meg:

1. A szovjet alapjában keveset ért el. Ha figyelembe vesszük az akkori német megsemmisítő győzelmeket, az akkori német térnyereségeket és végül az óriási szovjetveszteségeket. Mindenesetre a szovjet egyetlen olyan győzelmet sem aratott, amelyre akárcsak a részletes döntés név is ráillene.

2. Az állandóan harcoló német alakulatok öthónapos szakadatlan, igen kemény harcok után is

KÖZELHARC A SZLOVÉNIAI HEGYEKBEN. Egy hegyi faluban kerítették be a horvát és német egységek a felkelő kommunistákat s kétnapos harcban felmorzsolták ellenálló erejüket...

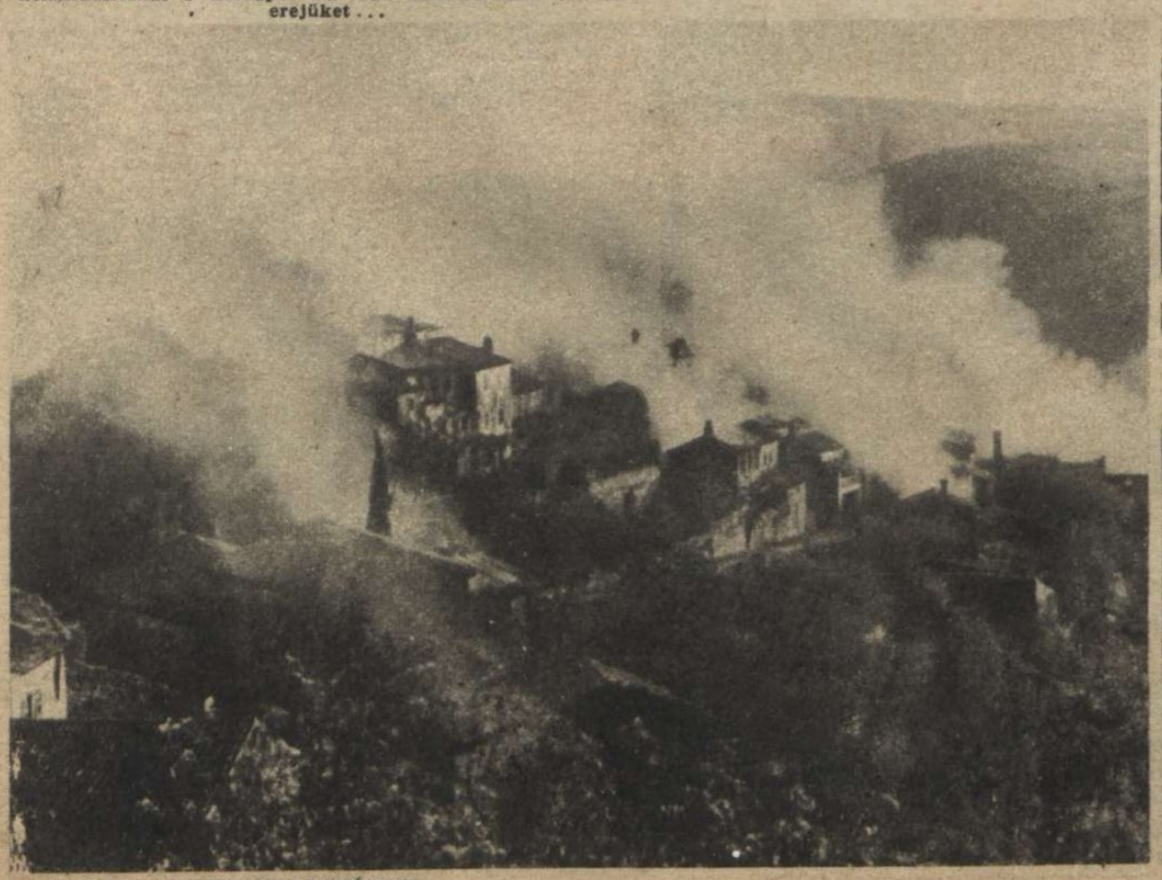

NÉMET ÉS HORVÁT KATONÁK KÖZÖS HARCA a kommunista bandák ellen. Egy folyó völgyét kis gőzössel járják, megtisztítani a környéket a felkelőktől

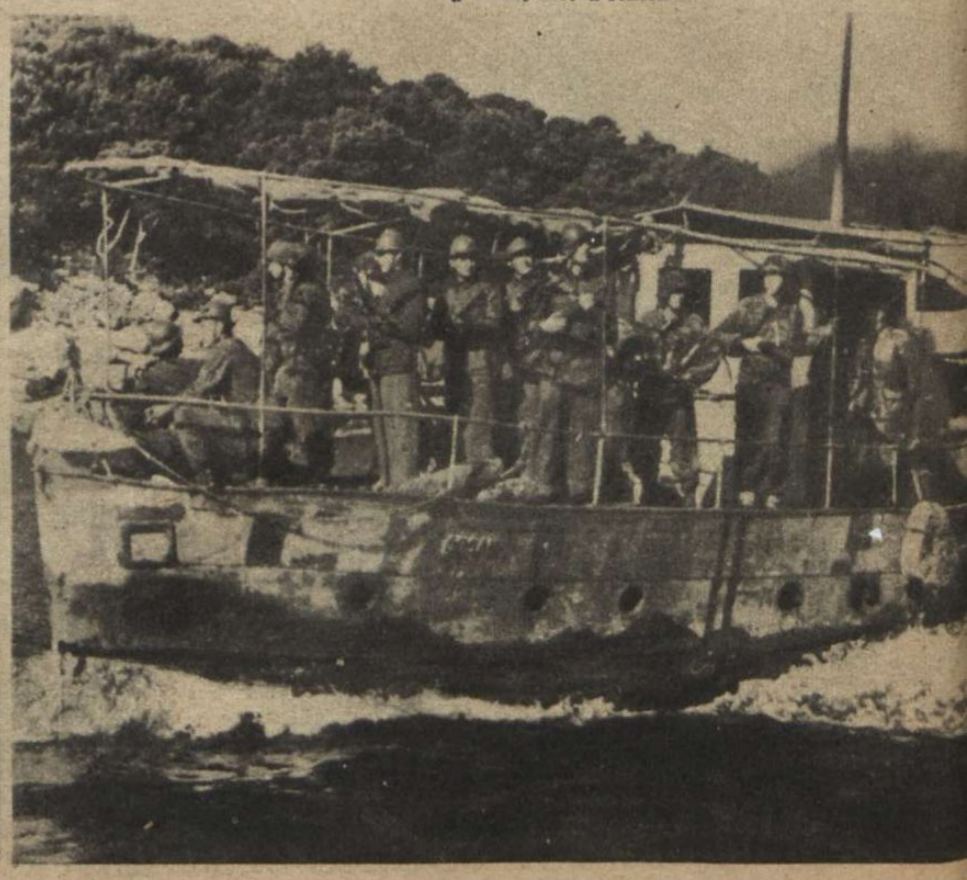

LÉGELHÁRÍTÓ ÜTEG A FINN FRONTON. November 30.-án múlott négy esztendeje annak, hogy a szovjet repülőgépei Finnországra támadtak. A hősi ellenállás négy éve nem tudta megtörni a finn nemzet önvédelmi elszántságát!

TÜZ!... A Sangro-menti magaslatokról lövik a német ütegek Montgomery tábornok támadó csapatait. A délolaszországi fronton minden négyzetméternyi terület elfoglalása, súlyos és véres angolszász feladat...

ÉS ÚJ FORDULATOK

Írta: Rajniss Ferenc

nemcsak fölényes ellenállási és harci erővel rendelkeznek, hanem olyan támadó szellemmel is, amely kétségkívül egyáltalában nem lebecsülendő jelentőségű a jövő fejlemények szempontjából, annál is inkább, mert a német hadműveleti tartalékok zöme még mindig nem került előtérbe.

Éppen ezért érthető, hogy német katonai körökben a keleti háború további alakulásával kapcsolatban — különös tekintettel azokra a követelményekre, amelyek elé a jövő majd a német katonai hatalmat meg állítja — az a vélemény kerekedett fölül, hogy *végeredményben a németek még mindig kedvezőbb helyzetben vannak.* Ezt a felfogást nem utolsó sorban indokolják azok a nagyon reális megfontolások, amelyek bizonyos tekintetben az ellenség számbeli fölényéből indulnak ki, de mindenekelőtt *olyan tények is alátámasztják, amelyeket egyelőre még nem hoztak nyilvánosságra.* Bizonyos, hogy a német arcvonal fokozatosan történt visszavonása és a *„húzás és ellenhúzás"* stratégiája lényeges szerepet tölt be...

A szovjethadvezetőséget erősen zavarja a harcok folyamán kialakult új német hadászati rendszer, amelynek sikerét már Moszkva sem tagadja.

A szovjetfront déli szakaszán *tartós esőzés* iszaposítja el a terepet, de a harci tevékenység csodálatos módon *nem csökken.* Támadások és ellentámadások elkeseredett váltakozásában folyik tovább a nagy csata a *kercsi szakaszon, Perekopnál, a chersoni hídfőnél* és a *nikopoli körzetben,* de a szovjet sehol sem tudott véráldozatával döntő fontosságú eredményeket biztosítani. A nagy *Dnyeperívben* egész héten dühöngött a harc; *Kremencsug* és *Krivoj Rog körül* s a *cserkasszi* térségben a szovjet összevont erőket dobott a német vonalak áttörésére s gyilkos és ádáz küzdelemben több erőcsoportja teljesen megsemmisült.

Kiev és Zsitomir között előbbrehaladt Manstein-tábornagy támadása s ezen a harctéren november 9—28. között a *szoviet 20.000-nél több halottat. 4800 foglyot, 603 páncélost, 1505 ágyút, 1042 géppuskát, 275 gránátvetőt és 554 páncéltörő fegyvert veszített!... Koroszten elvesztését beismerte a moszkvai rádió s egyben Kiev kiürítését is jelentette...*

Gomeltől nyugatra és északra a hét közepén váratlan erővel újra fellángolt a harc, az ellenség fokozta nyomását a *Pripjet* és a *Berezina* vonalán s be is tört a német állásokba, de a lendületes ellentámadások újra kivetették az elfoglalt sáncokból.

Szmolenszktől nyugatra a vörösök 31 lövészhadosztállyal és nagy páncélos kötelékekkel tömegrohamokat indítottak s a négy napig tartó csatában, heves hófúvások között akadt el támadásuk. Neveljtől nyugatra tért nyert a nagyszabású német *ellentámadás* s a hét minden napján sok helységet hódított vissza a vörös csapatoktól. A szovjet novemberben 865 repülőgépet vesztett a légi ütközetekben s a német légierő, a véres küzdelem gyujtópontjaiban, a harcigépek sűrű bevetésével, *súlyos csapásokat mér a vörös hadseregre.*

Délolaszországban

megindult az angolszászok hosszú időn át gondosan előkészített támadása. *Montgomery* tábornok napiparancsban jelentette be az offenzívát s célnak *Róma* elfoglalását jelölte meg. A hadszíntér *keleti szakaszán,* a *Sangro* folyó völgyében nagy erők törtek a német állásokra, de az erélyes ellenlökések felfogták az angol támadó kötelékeket. Több heves előretörés összeomlott a német nehéz tüzérség tüzében s hét végére *ellanyhult* átmenetileg a harc a keleti szárnyon, de ugyanakkor *a nyugati frontszakaszon az amerikaiak, heves tüzérségi előkészítés után támadásba lendültek.*

A délolaszországi arcvonal nyugati szárnya az 5-ik amerikai hadsereg nagyarányú és nyilvánvalóan alaposan előkészített támadásra való várakozás jegyében áll. Ezzel kapcsolatban német részről rámutatnak arra, hogy az ellenség egyidejűleg *a gaetai öbölben partraszállási hadműveletet kezdeményezhet.* A délolaszországi arcvonal mindenesetre az angolok és amerikaiak új és nagy erőfeszítéseinek megkezdése előtt áll, a németek azonban már *régóta számolnak ennek a tevékenységnek a lehetőségével.*

A délolaszországi frontok megélénkülésének az a magyarázata, hogy az angol és az amerikai sajtó, már hosszú hetek óta élesen bírálja a partraszállt seregek tétlenkedését s különösen hangsúlyozza a hadműveletek ellanyhulásának kedvezőtlen hatását — *Szovjetoroszországban...*

Ez a bírálat nem számol az angolszászok olaszföldi vállalkozásának rendkívül súlyos veszteségeivel.

Az angolok és amerikaiak a szicíliai vállalkozás kezdete óta csupán német búvárhajók, a légifegyvernem és a hadsereg tüzérségének tevékenysége folytán a következő veszteségeket szenvedték: Elsüllyedt 55 romboló, 38 gyorsnaszád, 6 cirkáló, 1 csatahajó, még pedig a „Róma" nevű olasz csatahajó, 5 búvárhajó és 3 torpedónaszád. Megrongálódott 48 romboló, 32 gyorsnaszád, 35 cirkáló, 3 csatahajó, 4 búvárnaszád és 1 torpedónaszád.

A birodalmi főváros katonai köreiben megállapítják, hogy az angoloknak és az amerikaiaknak a búvárhajóháború tekintetében az ez év nyarához fűzött várakozásai nem teljesültek. Igaz ugyan, hogy júniusban 149.000 tonnával a legalacsonyabbra esett az elsüllyesztések eredménye, azóta azonban a német búvárhajók ismét munkában vannak, német bombázó és torpedóvető repülőgépek támogatásával. Ennek következtében az elsüllyesztések görbéje újból emelkedett, s bár az ellenség fokozta az elhárítást, *az elmult tizenegy hónapban 799 hajót. összesen 4,878.941 bruttóregisztertonnát süllyesztettek*

A JAPÁN GYALOGSÁG váratlan előretörése Hunan tartományban, nagy gondot okoz a csunkingi kormánynak

AZ UTOLSÓ ÚT... Amerikai repülőgépanyahajó a Gilbert szigetek vizein. A felszállott repülőgépek harcba bocsájtkoztak a támadó japán halálrepülőkkel, de nem tudták megakadályozni úszó támaszpontjuk megsemmisítését

SEBESÜLTEN ÉS ELSZÁNTAN A LÖVÉSZÁROKBAN. Ez a szellem tartóztatja fel a szovjet túlerőt!

FEDEZZ! Gránátok süvöltenek a földsánc felett, tüzet okádnak a szovjetágyúk s várni kell az első vonalban, amíg az orkán megcsendesedik...

ELLENTÁMADÁS heves tüzérségi tűzben. Havas már a föld, de a szeszélyes időjárás néhány óra alatt pocsolyába meríti a vékony hótakarót ↑

A TOLGYFALOMBOS SCHERER TÁBORNOK Velikije Luki térségében megszemléli segédtisztjével az előretolt német állásokat. A vasúti pályatest mentén dühöngött a legnagyobb csata s ezen a helyen egy szétlőtt szovjet páncélosra bukott a kiégett vasúti teherkocsi. Ritka az ilyen karambol... →

BEVÁGOTT A STUKA-BOMBA a szovjet dnyeperparti állásába... ↓

el. Ehhez jön még ötmilliónál több bruttóregisztertonna megrongált hajótér.

November havában a német búvárhajók 38 angolszász csapatszállító hajót *306.900 tonnát süllyesztettek el s december első napjaiban 8 hajót, 36.000 tonnát...*

A légiháború

felfokozott erővel tombol! A hét folyamán Németország és a nyugati megszállott területek fölött 266 ellenséges bombázót lőttek le a német vadászok és a légelhárító ütegek. *Berlint újra súlyos támadás érte, de Brëma, Stuttgart és Lipcse bombázása, francia földön Toulon és Marseille, Olaszországban Torino s a Balkánon Raguza, Szarajevó és Dubrovnik légi megtámadása, a terrorcselekmények legyezőjének szélesítését bizonyítja.*

1943-ban, január 1-e és november 30-a között, tehát 11 hónap alatt, Németország és a nyugati megszállt területek fölött, a német légierő *4600 gépet lőtt le, a Földközi tenger térségében pedig 2563 gépet!* A német haditengerészet ugyanezen idő alatt 822 repülőgépet pusztított el, tehát az angolszászok összesen *7985 bombázót és vadászgépet vesztettek ebben az esztendőben! A légitámadások azonban nem csökkennek, sőt a terror fokozásával kell számolni a közeljövőben.*

A *távolkeleten* Japán diadalmasan folytatja gigantikus harcát. Hunan tartomány fővárosa, *Csangteh elesett.* A hadműveletek szempontjából fontos várost szuronyrohammal foglalták el a japánok. A *Gilbert szigetek* körül a japán repülők 3 légi csatában *5 amerikai repülőgépanyahajót, egy csatahajót és 2 cirkálót süllyesztettek el s több nagy hadihajóegységet súlyosan megrongáltak.*

A hét eseményeiből azt a végső következtetést vonhatjuk le, hogy a szovjetfronton a hadihelyzet *a németek számára kedvezően alakul s* hogy az angolszász nagyhatalmak nem annyira a harctéri győzelmekben, mint inkább *a légi terror nyomásának erősítésében s új diplomáciai sikerek kierőszakolásában látják jövendőjük biztosítását...*

FOGOLY SZOVJETKATONÁK pihenője a zsitomiri harcvonal mögött

CSIKÁGÓI HELYZETKÉP

— Tessék parancsolni, 5 dkg párizsi 20 cent és ráadásul egy gitár, 240 dollár, összesen 240 dollár és 20 cent.

ILLUSZTRÁLT IDÉZET SZÁSZ LAJOS KÖZELLÁTÁSI MINISZTER BESZÉDÉBŐL:

„... éppen a nagyjövedelmű emberek csoportja rohan, szalad a pénz után ...“

INDIA BOLOGSÁGA:

— Vigasztaljon az a felemelő tudat édes fiam, hogy nem valami átkos, szélsőséges rendszerben, hanem a demokrácia uralma alatt halsz éhen! ...

FOROG A SZÉLKAKAS! ..

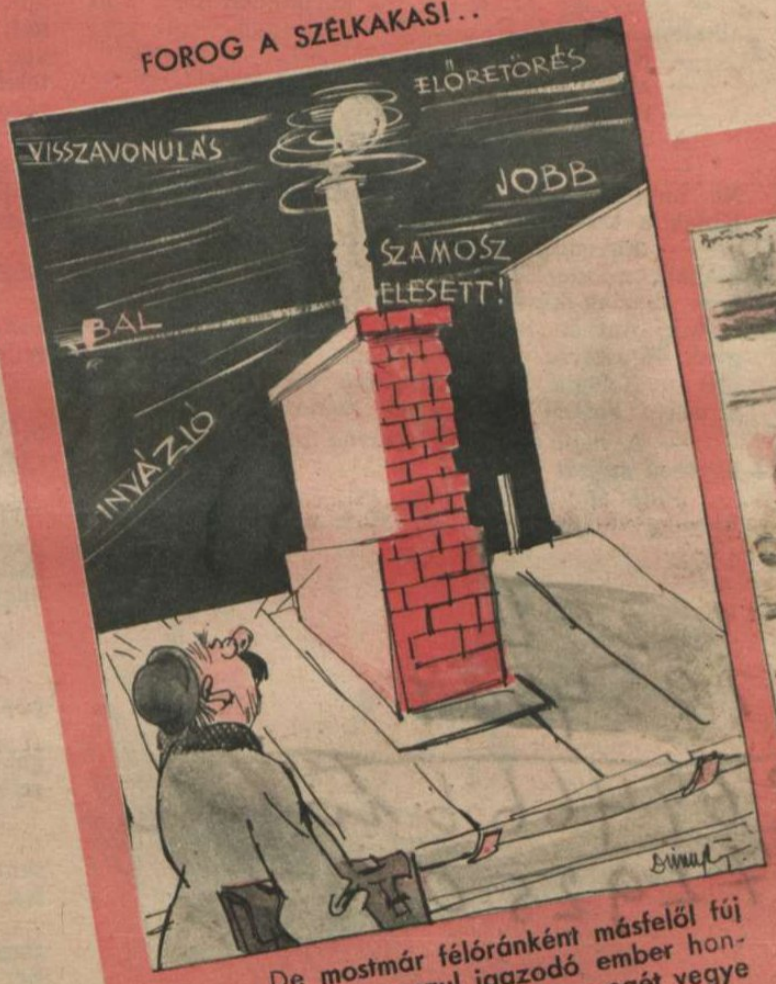

... De mostmár félóránként másfelől fúj a szél s a ravaszul igazodó ember honnan tudja, hogy melyik köpenyegét vegye fel? ..

A LORD ÉS A MŰVÉSZET

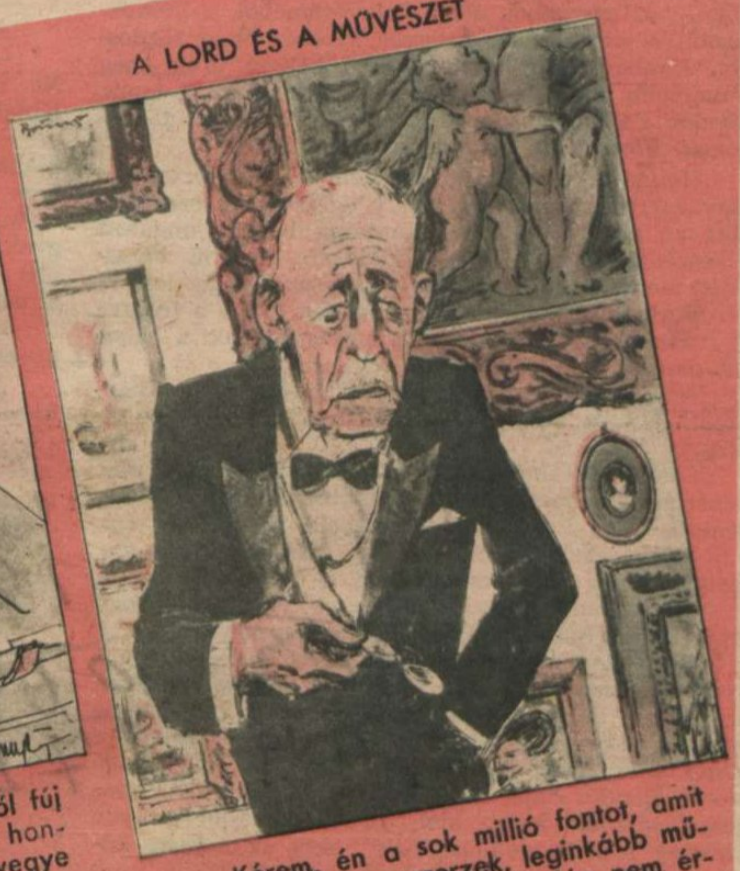

— Kérem, én a sok millió fontot, amit a lőszergyártáson szerzek, leginkább műkincsekbe fektetem, s egyáltalán nem értem, hogy miért beszélnek Európában a kultúrkincsek szétrombolásáról ...

FAJI BÉKE AZ ÚJVILÁGBAN

— „Becsüld meg ezt a gyereket Jonny, az apja Európa műkincseit bombázza ...“

ALADÁRÉK AUTÓZNAK

Bernát: Aladárom, most egy kicsit térj balra, de még ne nagyon! ..

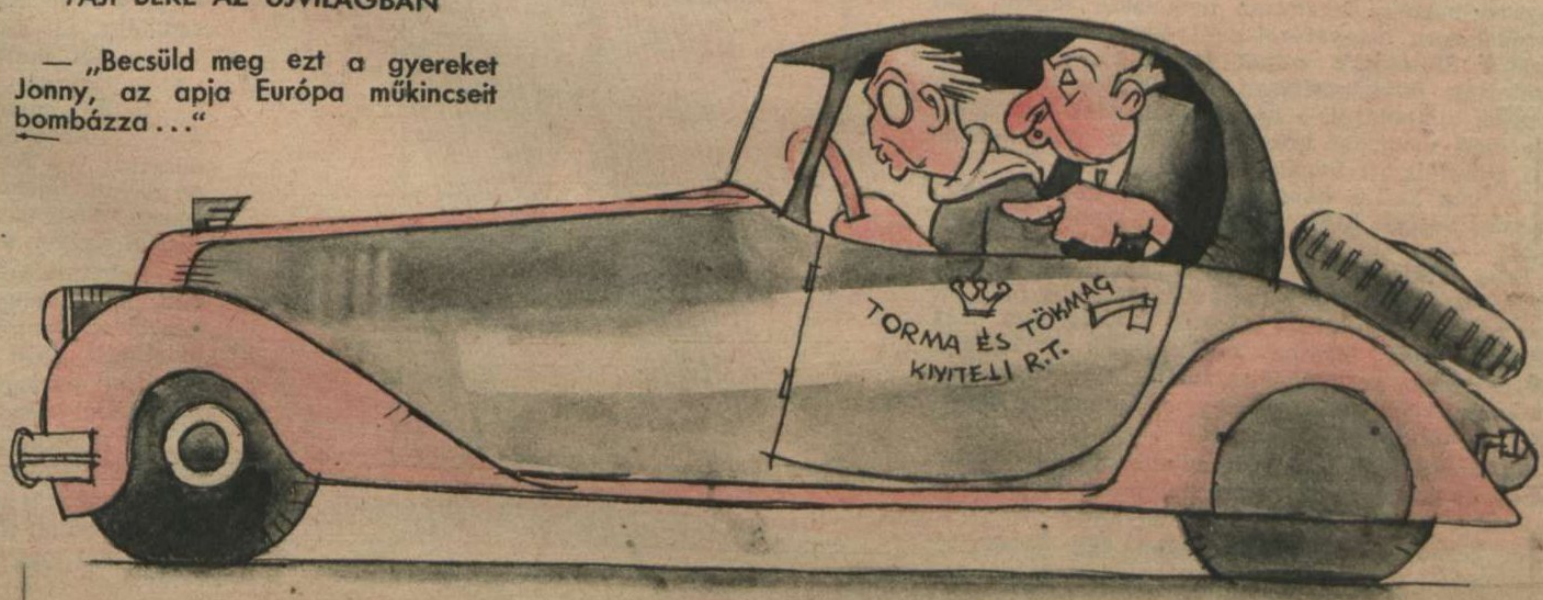

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(68.)

Sokan pisszegtek, s végre lecsendesült a tömeg.

— Munkások, katonák, polgárok! — kezdte, s Juda az első szónál megütötten rándult egyet.

Hiszen ez Pogány úr hangja! Az írógépügynöké. Mit keres ez a fickó ott az erkélyen? Kinek a nevében beszél? Hát ilyenek a forradalmárok? Pogány urék csinálják a felfordulást? Nevetni szeretett volna, s bosszankodni is ugyanakkor. Hiszen ezekkel lehet alkudni, ezek nem lesznek veszedelmesek. Kis, izgatott zsidók, akiket elkapott a forgószél, de a pénzt azért nem vetik meg most sem. Percentet akarnak, csak most nem az írógép árából, hanem sokkal többől, — az országból, a hatalom örőméből, a szónoklásból, a népszerűség langyos vizében való fürdésből. Amiből eddig kiszorították őket az urak, meg a nagyobb zsidók. Vázsonyi Vilmosok akarnak lenni, Sándor Pálok. Főispánok, miniszterek, talán tábornokok. Pogány úr biztosan képviselő.

Hallgatta egy kicsit, de nem nagyon értette a szavakat, mert a tömeg, mely egészen összezsúfolódott az erkély alatt, minduntalan belekurjongatott a beszédébe, helyeslőn és boldogan. Valami olyasfélét mondott Pogány, hogy most már vége lesz a vérontásnak, a katonák nem mennek többé a frontra és itthon felelősségre vonnak mindenkit, aki a háborut okozta.

— Békén dolgozhatik megint mindenki! — harsogott s Juda magában hozzátette: helyetted is, kis öreg.

Lassan furakodott előre, mert most már mindenáron be akart jutni a szállóba. Ki tudja, hány ismerős akad Pogány úr közelében? Még nem késő, ő is belekéredzkedik ebbe a nagy részvénytársaságba, mely egészen ügyes dolog lehet.

— Szabad? — mormolta újra és újra, ahogy lépésenként haladt előre. — Szabad, polgártárs?

Maga se tudta, honnét vette ezt a szót, de nagyon helyesen alkalmazta, mert utat nyitottak neki, azt hitték: dolga van az emeleten, ahol a szabadságot és békét dajkálják. A formája mindenesetre olyan volt. Kissé hajlott orra, nyugtalanul lobogó szeme, göndör haja, mely kibukott a homlokán magasra taszított kalap alól, jó ruhája ismertetőjele azoknak a „forradalmároknak", akik az Astoria körül nyüzsögtek, szónokoltak, fontoskodtak.

A forgóajtónál elébe állott egy bőrkabátos férfi.

— Hová, kérem?

— Fényes László itt van már? — kérdezte felelet helyett.

— Itt.

— Köszönöm.

Ellépett a tanácstalan ember mellett, aki azt hitte: ő is a haza megmentői közül való.

A lépcsőn izzadt homlokú, nekivetkőzött civilek, revolvertáskás katonák futkároztak. Az emeleti folyosón sűrű cigarettafüstben csoportosan ácsorogtak ugyanilyen férfiak, körülfogva egy-egy hangosan beszélő, izgatottan hadonászó alakot, aki szenvedélyesen magyarázott. Mindegy volt, miről: a hallgatók áhítatosak voltak és itták a szavakat, a beavatottak felvilágosításait a politikai helyzetről, a frontok állapotáról, a nép hangulatáról. S e duruzsoló, zúgó, mormogó kórus mögött, az ajtón keresztül is áthallatszott Pogány úr kiáltása:

— Nem kell a háború, nem akarunk meghalni a császári házért! Éljen a független, szabad Magyarország!

Taps, sűrű éljenzés, vad kurjongatás jelezte, hogy a beszédnek vége s most már az eddig hallgató isteni nép is aktiv részt követel a történelmi órák tevékenységéből. Mintha mindenkinek a hangját megörökítenék az utókor számára, úgy üvöltött a szónoknak visszhangzó tömeg, valamennyi ember igyekezve túlkiáltani a másikat.

Az ügynök, kövéren és izzadtabban, mint valaha, egészen átvizesedett ingben a folyosóra lépett. Arcán kevély és üdvözült mosoly fénylett.

— Kérem... — nyult utána egy hang, — várjon csak...

Hatvany Lajos báró sovány, ideges alakja jelent meg az ajtóban.

— Tessék! — torpant meg Pogány úr, csaknem napoleoni pózban. — Mit óhajt, polgártárs!

Ahogy megfordult, torkán akadt a szó. Megismerte a gazdag és nagyhírű „arisztokratát", akinek eddig csak fényképeit látta, vagy az utcán találkozott vele, a Belvárosban, a Dunaparton, miközben ő üzletei után futott, s ez a gondtalanság derűs örömeit élvezte.

— Ó... — ennyit tudott csak mondani, s kövér dereka kétrét tört a tisztelettől. — Parancsoljon, méltóságos uram...

A báró bágyadtan intett:

— Hagyjuk... A demokrácia hajnalán ne vesződjünk egymás cimezgetésével. Gratulálni akarok önnek. Annyi szenvedéllyel, oly elragadó hévvel beszélt, hogy egy gyakorlott szónoknak is dicséretére válnék. Hogy hívják önt? Lehetséges, hogy én még nem láttam soha?

— Ó, báró úr... Lehetséges, hogy találkoztunk már.

— Nem úgy értem. A mi körünkben nem volt alkalmam?

— Nem, könyörgöm...

— Mi is a neve?

— Pogány...

A vékony arcon felhő futott át.

— Nem, csakugyan nem hallottam soha. Kár. Ne menjen el, önnek még sok hasznát vehetjük. Kinek a társaságában jött?

— Egyedül. Kerestem itt valakit. A tömeg kiabált, mindenki fáradt volt már, az urak közül nem akartak kimenni az erkélyre, hát engem tuszkoltak. Azt se tudtam nekik megmondani, ki vagyok. Egyszerre csak ott álltam... Mondtam, ahogy jött... Hehehe... Úgy éreztem, sikerem volt. Még a végén kiderül, hogy nagy szónok vagyok.

— A nép, a tömeg nyelvén mindenesetre igen ügyesen szólalt meg.

Juda ámuldozott. Hát ez a szemtelen fickó hazudott neki a multkor? Most bevallja, hogy egy

lelket se ismer az egész nemzeti tanácsból, akkor pedig kivetett mellel dicsekedett, milyen nagy országosztásban van neki része. Persze... Itt ólálkodott már napok, vagy tán hetek óta, avval a szívóssággal, mellyel nem is olyan régen az előszobákban kuporgott, várva a pillanatra, mikor elsózhat egy írógépet. Micsoda ember!

De ha ez így van, ha itt csak úgy kimegy az ember az erkélyre és beszédet mond: „munkások, katonák, polgártársak" felkiáltással, akkor még nem késett el, még nyugodtan jelentkezhetik. Annyi ügyesség benne is van, mint Pogány úrban.

Nem várta meg, mire jut a báró, meg az ügynök, mellettük besurrant a nyitott ajtón. A szobában őrjási rendetlenség fogadta. Középen asztal állott, terítője félig lecsúszott, a parketten széttaposott cigaretta- és szivarvégek hevertek, néhány szék felborult, mintha verekedtek volna itt, a sarokban törékeny, vékonylábú íróasztalon újságok, ceruzával, tintával teleírott papírlapok, kalap, víztől csepegő ernyő. Az ablaknál, egy odahúzott heverőn, Fényes László ült, fáradt, kedvetlen arccal. Egyik kezében telefonkagylót tartott, másikban kenyeret, szalonnát, úgy, ahogy a parasztok szokták, a zsíros zsebkés pedig mellette feküdt. Az evést hagyta abba a telefonálás miatt, szája még tele volt a meg nem rágott falattal.

— A gróf urat fél óra múlva várjuk, — mondta rekedt, csaknem suttogó hangon. — Igen, a képviselőházból jön... Nem tudjuk még, mi lesz. A legvégsőkre is el vagyunk szánva.

Türelmetlenül bólintott, aztán annyit mondott még:

— Ha meg nem gondolja, akkor huszonnégy óra alatt forradalmat csinálunk. Az utca a miénk, legfeljebb vér folyik majd.

A készüléket ledobta, s a kés után nyúlt.

— Látom, a legrosszabbkor zavarom, képviselő úr, — szólította meg. — Bizonyára emlékszik még rám... Balassa Jenő vagyok...

— Igen, persze... Emlékszem...

— Reményi Andorral...

— Hogyne! — szakította félbe sokkal szívesebb hangon, — gyere, gyere... Most már tudom, ki vagy. Andorral jöttél fel?

— Nem, egyedül.

— Mit óhajtasz tőlem?

— Semmi... Csak érdekelt, mi történik, a lapokban olyan keveset olvashat az ember.

— Holnaptól kezdve minden benne lesz az újságokban. A lapok megtagadják a cenzúránál való előzetes bemutatást.

— Igazán?

— Bizony. Megyünk a forradalom felé, kedvesem. Egy reggel arra ébredsz majd, hogy... Andor hol van?

—Napok óta nem láttam már, azért is gondoltam, hogy felnézek, tudtam, hogy itt talállak. Az ember nem tudja, hányadán áll s mi mégis...

— Kérlek, — kezdte bizonytalanul, — én szeretnék valamit mondani, de nem tudom...

— Parancsolj csak, bátran. Őszintén beszélhetünk.

A szalonna után nyúlt, mintegy jelezve, hogy magándiskurzusnak akarja tekinteni a következőket, fesztelen, baráti tanakodásnak. Fogalma se volt, mit akar ez a fiatalember, hová szeretne kilyukadni, de gondolta: most mindenki hirtelen orientálódik, hát ő se akar elmaradni. Az Astoria beavatottjai már elég sokan vannak, egy emberrel több, vagy kevesebb, nem számít. Különben is Reményi Andor barátja, s ez jó ajánlólevél, ámbár Reményi túlságosan radikális, sőt alighanem bolsevista is.

— Azt akarom mondani... de ne nevess ki...

— Ugyan!

— Én, talán tudod, elég vagyonos ember vagyok... Ha esetleg... ha szükség volna anyagi áldozatra... a forradalom sikere érdekében... hiszen... én ugyan tájékozatlan vagyok az ilyesmiben, de tudom, hogy a választások sok pénzbe kerülnek... Szóval nagyon szívesen állnék rendelkezéstekre.

Nevetnie kellett volna, s jókora önuralmába került, hogy hangosan fel nem kacagott. Micsoda elképzelései vannak ennek a derék polgárnak a forradalomról! Most mindjárt előveszi a tárcáját és azt mondja: parancsolj, húszezer korona alkotmányos forradalmi költségekre. De azért komolyan felelt:

— Nagyon rokonszenves, amit mondasz... Igazán megható, de nekünk nincsen szükségünk pénzre. Ez valami más lesz, mint a képviselőválasztások. Ezt a nép spontán meggyőződésből csinálja s nem kell a hangulatát megvásárolni. De mindenesetre gyönyörű

dolog, hogy ilyen elhatározásokra ösztönöz a gondolat mindenkit. Mások is jöttek így, mint te most...

Belelendült a beszédbe, s mintha a képviselőházban szónokolna, a hazafiság szent hevületét dícsérte hosszú körmodatokkal, melyeknek szavai magukkal ragadták. Végül melegen megrázta Juda kezét:

— Nem felejtjük el, barátom, hogy az elsők között voltál, akik vagyonukat akarták elhelyezni a béke és függetlenség szent ügyének oltárán...

Bizonytalan mozdulatot tett, kissé tétován nézett körül, mintha azt akarta volna mondani: mi mégis összetartozunk.

— Persze... Érthető a kíváncsiságod, — bólintott jóindulatúan Fényes, — valamennyiünk ügye ez. A nemzet ügye, a polgár ügye. Ne félj, nem lesz semmi felfordulás. A nemzeti tanács kezében tartja az eseményeket, vérontás nem lesz Budapesten, emberi számítás szerint. Lehet, néhány embert agyonver a tömeg, pár kirakatot szétzúznak a hevesebbjei, de ez nem fontos. Levezetődik a szenvedély, s aztán rendes kerékvágásba lendül az élet. Mi nem vagyunk franciák, akik kiirtották a maguk forradalma alatt az arisztokráciát, a polgárságot. Hiszen itt se láthatsz sansculotte-okat, csupa rendes, józan férfi dolgozik a forradalomért.

— Igen...

— Hát csak légy egészen nyugodt. Nem fenyegeti se életedet, se vagyonodat veszedelem

— Gondoltam, tán jobb volna vidékre utazni, míg lezajlik ez a...

Kereste a szót, de a megfelelő kifejezés nem jutott eszébe. Azt nem akarta mondani, hogy forradalom, mert furcsának találta volna menekülésével kapcsolatban használni, mintha azt dadogná: amíg véget ér a zivatar. Egyik lábáról a másikra állott. Búcsúzni kellett volna, s maradni is; folyton Pogány úr járt eszében, aki már otthonos az új uralom emberei között, pedig csak egy írógépügynök. Neki is vehetnék valami hasznát, s talán ő is jól járna, ki tudja? Soha életében nem szónokolt, talán összeesne az izgalomtól, ha annyi ember elé ki kéne állnia, s egyáltalán mit mondana nekik? A politikához semmit se ért. Pénzével legyen segítségükre, finanszírozza őket, mint egy vakmerő vállalkozást, mely busás hasznot hoz, ha sikerül? De hiszen van ezeknek pénzük; itt nyüzsög a cukorbáró, aki nálánál százszorta gazdagabb s itt van Károlyi Mihály is, óriási birtokaival. Mit jelentene ezek gazdagsága mellett az ő kis pénze? Tán ki is nevetnék... Semmi szükségük rá. Vagy éppen azért kéne felajánlani? Rizikó nélkül. Hogy később aztán hivatkozhassék rá: én minden erőmmel ott álltam a forradalom ügye mellett.

Ragyogó arccal fordult ki a szobából. Hát mégis elérte, amit akart, nevét feljegyezték, lesz majd mire hivatkoznia, ha úgy hozza a sors. A nagylelkűség szándéka is elegendő volt hozzá, hogy bebizonyítsa: mily rendíthetetlen híve a nemzeti tanácsnak, igazán olcsón megúszta. Talán nem ártana egy arany cigarettatárcát ajándékozni Fényes Lászlónak, belevésetve nevét s a dátumot. Az emberek emlékezőtehetsége rövid, olykor nem árt valami csekélységgel alátámasztani. Vagy sikerül, amit ezek akarnak, vagy marad minden úgy, ahogy van, — neki igazán mindegy, ha baja nem történik, s pénzét nem háborgatják, de ami biztos, biztos. A forradalom győzelmében az arany cigarettaszelence az ő számára menlevéllé változik, bármi történjék is, ha pedig nem sikerül a dolog, legfeljebb annyit vesztett, amennyit ki kell fizetnie érte. Nem kompromittáló dolog, nem pártigazolvány, baráti ajándék, semmi más.

Örült az ötletnek, s elhatározta, hogy azonnal megvalósítja, sőt még ma el is juttatja az ajándékot. Órák alatt történhetnek roppant változások, az ember ilyenkor ne habozzék.

A folyosón csaknem feldöntötte Pogány urat, aki homlokát törölgetve izgatottan futkosott fel és alá. A báró eltűnt már, csak kézfogásának emléke ragyogtatta az ügynök ábrázatát. Micsoda dícséret egy ilyen előkelő és hatalmas úrtól!

— No, gratulálok... — ragadta meg a két vállát Juda. — Hallottam a beszédet, igaz, csak a Fényes Laci szobájából, de mondhatom, remek volt:

A kövér ábrázaton ámulat futott végig.

— Maga itt van?

— Hogy-hogy itt vagyok? Hát hol lennék? Ma mindenki itt van, aki a forradalom igazi híve!

— Hát ez nem igaz! Maga és a forradalom? Ugyan, apuskám...

— Olyan hihetetlennek találja? Azért, mert én nem beszéltem róla soha? Nem tudhatja, miért hallgattam.

— Micsoda ember maga, dirikém! Becsületszavamra, kezdek félni magától... Aki ezt meg tudja csinálni, az veszedelmes ember!

— Dehogy! — nevetett Juda diadalmasan, — legfeljebb ügyes ember, kedves Pogánykám... Ügyes ember, aki tudja, hol a helye a kellő pillanatban. S nem fecseg, mint egyesek, még akkor se, ha többet tud náluknál.

— Nahát...

— Láttam, hogy Hatvani az előbb kitüntette magát dícséretével. Csakugyan, ügyes szónok. A Fényes is, meg én is mondtuk neki, hogy Lajos, meglátod, ebből a kis kövérből még valóságos néptribun lesz.

— Maga tegeződik a báróval?

— Na, hallja? — legyintett vidáman, — még azt se? Régi ismerősök vagyunk... Hát Isten vele. Csak szorgalmasan dolgozni...

Otthagyta az ámuldozó Pogányt, aki nem tudta: tréfál-e, vagy komolyan beszél s kuncogva haladt lefelé a lépcsőn, jó gyorsan, nehogy magához térve meglepetéséből, utána fusson és esetleg kényelmetlen kérdéseket szegezzen mellének. Ez sikerült! Pogány úr is főzve van, ő is alibit bizonyíthat mellette bármikor. Ő bejáratos volt Fényes László szobájába, látta a legforróbb napokban, amikor még bizonytalan volt minden...

Az ajtónál vad torlódás állította meg. Nem bírt kijutni az utcára, sűrű embertömeg állta el a kijáratot, s dörgő éljenzés csapott fel minduntalan. Lépésben hajtott egy nagy sárga autó a szálloda elé, piros bőrülésén Károlyi Mihály integetett az ünneplő sokaságnak.

A kocsit mindenki ismerte Pesten, — Hatvani báróé volt, óriási, hatüléses Renauld, kissé kajla, lefelé hajló orral, amiről a rossz nyelvek kegyetlen tréfákat is csináltak.

— Álljon félre! — dörmögött nyersen Judára egy megtermett civil, aki a forgóajtónál őrködött.

— Ki akarok menni, polgártárs.

— Várjon, míg a gróf úr felvonul.

— Felvonul? Mint egy fejedelem? Szép kis demokrácia ez, mondhatom, — gondolta, de azért engedelmeskedett. Jól látta a képet, az egymást tipró embereket, akik mind azon iparkodtak, hogy közelébe jussanak a forradalom atyjának s talán kezet is fogjanak vele.

A gróf meglehetősen sápadt volt, kimerült, kedvetlen. A képviselőházban viharos órákat élt át, s most már napok óta alig aludt valamit, folytonos tárgyalásokban töltötte az éjszakákat. Jászi Oszkár, Fényes László, e két elválaszthatatlan tanácsadó nem hagyták nyugodni, pedig legszívesebben elutazott volna Parádra, pihenni néhány napot, a csendes kastélyban, a fenyők között, erőt gyűjtve a nagy eseményekre. De fogták, mint két Svengali, s ő akarat nélkül engedelmeskedett, csak olykor, ritka, magányos percekben panaszkodva feleségének.

— Tisza soha nem volt fáradt... — hallotta ilyenkor s e felelet felvillanyozta. Nagy ellenfeléhez szeretett volna hasonlítani örökké, a feketepápaszemes vasemberhez, akit úgy gyűlölt, s mégis oly félő tisztelettel bámult. Szinte mindent, amit mostanában tett, azért cselekedett, hogy bebizonyítsa neki, a háttérben némán figyelőnek: van olyan államférfi, mint ő, ha százszor tehetségtelennek tartotta is. Most majd megláthatja, mire képes az a Károlyi Mihály, akiről lenézően nyilatkozott.

Viselkedésében is utánozta néha. Igyekezett a megközelíthetetlent játszani, diktatorikus hűvösséggel bánt környezetével, de nem bírta sokáig a komédiát. Fényes László, vagy Jászi kilendítették pózából, s kapkodó, gyámoltalan természete mindjár úrrá lett rajta.

Most is komoran lépett ki a kocsiból, előreszegett fejjel, összeszorított szájjal, rejtelmes kifejezést erőszakolva arcára.

Hanyagul intett az éljenző tömeg felé, s belépett a forgóajtón.

Juda szinte karjával érinthette volna, ha akarja.

Kalapot emelt, s a gróf érdeklődés nélkül pillantott a köszönő felé. Fáradtan viszonozta az üdvözlést, egy pillanatig tűnődve: ki lehet. Mennyi a zsidó itt, — futott át agyán a gondolat. — Csaknem mindenki zsidó körültem...

— Most már mehet — intett az őr.

Kilépett az utcára s a széles mederben, amit a tovavánszorgó autó vágott az embermasszában, kényelmesen haladt a sarokig. Ott még egyszer visszanézve a hömpölygő, nyugtalan tömegre, mely a gróf nevét kiáltozta szűntelen, sebes léptekkel nekivágott a belvárosnak.

A városházával szemközt volt egy ismerős ékszerüzlet, oda tartott. Meg akarta venni azt a tárcát, s még ma elküldeni.

(Folytatjuk.)

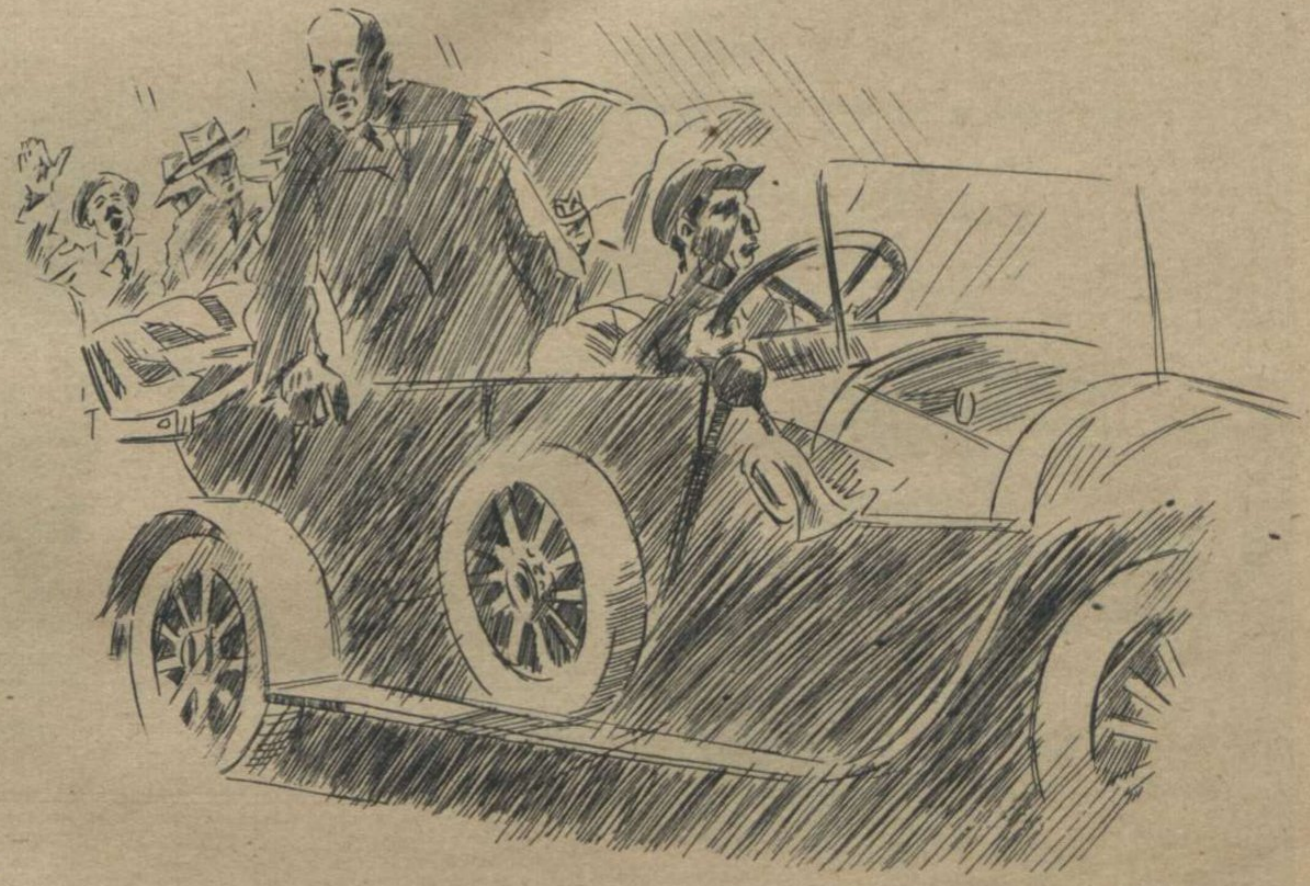

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 14 P, félévre 7 P, negyedévre 3'60 P. Egyes szám ára 30 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. mélynyomó-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

↑ **FELROBBANTOTT OLASZ KIKÖTŐ** a déli arcvonal mögött. A németek a kikötői berendezések szétrombolásával akadályozzák meg az angolok új partraszállási kísérleteit

PÁNCÉLOS CSATA A SZOVJETFRONTON
↓ A bolsevisták szétlőtt tüzérségi állásán keresztül nyomul a páncelos ék előre